

Inget barn ska hamna på gatan igen

- En kvalitativ studie om barnhemsarbete för att stärka gatubarnen i Nepal

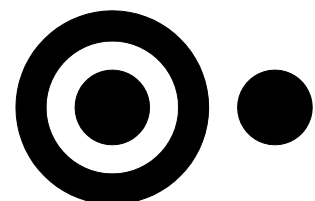
Av: Lovisa Hulthén & Miranda Kalpouzou

Handledare: Inger Linblad

Södertörns högskola | Institutionen för samhällsvetenskaper

Kandidatuppsats 15hp | Examensarbete för socialt arbete

Höstterminen 2016 | Socialt arbete med storstadsprofil

SÖDERTÖRNS HÖGSKOLA | STOCKHOLM
sh.se

Förord

Vi vill rikta ett tack till organisationen i Nepal som denna studie baseras på. Vi vill rikta ett stort tack till grundaren av organisationen för att du välkomnade oss till Nepal och där tog din tid att hjälpa och ta hand om oss. Vi vill också tack samtliga intervjupersoner för att ni tog er tid och delade med er av era upplevelser, det är tack vare er som denna studie blev möjlig.

Vi vill även rikta ett tack till vår handledare Inger Linblad för att du har funnits där under uppsatsens skrivande med vägledning.

Lovisa Hulthén & Miranda Kalpouzos

Södertörns Högskola, 2016.

Abstract

This qualitative study aims to get a better understanding of how the organization and staff of the organization's children's home in Nepal working with street children. The study's focus is to examine how the organization and the staff work to create a safe environment for children, and how this life strengthens them. In order to achieve the objectives of the study and research questions are semi-structured conversations interviews and observations conducted on the organization two orphanages. A total of six interviews were conducted with the organization's founder, staff of orphanages and a school principal. The theories empowerment and Sense of coherence (SOC) has been used to analyze the study's empirical material. The study results indicate that the organization and the staff of the orphanages in Nepal are working to create a normalized living and life for the children and provide them with proper education, which can lead to children getting a development and lasting change. Furthermore, the organization and the staff along approach that can create its own resources in the children, who in turn may strengthen them.

Keywords: Street children, Street children in Nepal, Children's home, Caregivers at children's home, strengthen.

Sammanfattning

Denna kvalitativa studie har syftat till att få en ökad förståelse om hur en organisation och personal på organisationens barnhem i Nepal arbetar med gatubarn. Studiens fokus är att undersöka hur organisationen och personalen arbetar för att skapa en trygg tillvaro för barnen samt om denna tillvaro förstärker dem. För att uppnå studiens syfte och frågeställningar har semistrukturerade samtalsintervjuer och observationer genomförts på organisationen två barnhem. Sammanlagt har sex intervjuer genomförts med organisationens grundare, anställd personal på barnhemmen samt en rektor. Teorierna Empowerment och Känsla Av Sammanhang (KASAM) har använts för att analysera studiens empiriska material. Studiens resultat pekar på att organisationen och personalen på barnhemmen i Nepal arbetar för att skapa en normaliserad vardag och tillvaro för barnen samt ge dem ordentliga utbildningar, vilket kan leda till att barnen får en utveckling och varaktig förändring. Vidare arbetar organisationen och personalen utefter arbetssätt som kan skapa egna resurser hos barnen, som i sin tur kan tänkas stärka dem.

Nyckelord: Gatubarn, Gatubarn i Nepal, Barnhem, Personal på barnhem / barnhemspersonal, förstärkning.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Problembakgrund	6
1.2 Organisationen i Nepal	7
1.3 Problemformulering	8
1.4 Syfte och frågeställningar	8
1.5 Avgränsningar	8
1.6 Uppsatsens vidare disposition och arbetsfördelning	9
2. Begreppsförklaring	10
2.1 Gatubarn	10
2.2 Stärka och förstärka	10
3. Teoretiska utgångspunkter	11
3.1 Känsla Av Sammanhang (KASAM)	11
3.2 Empowerment	13
3.3 Kritik mot KASAM och Empowerment	15
4. Tidigare forskning	16
4.1 Sökprocess	16
4.2 Gatubarns utsatthet	16
4.3 Personalens roll på barnhem	19
4.4 Utbildning	19
4.5 Empowerment i praktiken	20
4.6 Diskussion om tidigare forskning	20
5. Metod	22
5.1 Metodval	22
5.2 Tillvägagångssätt	23
5.2.1 Intervjuer.....	23
5.2.2 Observation.....	24
5.3 Urval	24
Tabell 1. Presentation av studiens medverkande intervjupersoner.....	25
5.4 Analysmetod	26
5.5 Forskningsetik	26
5.6 Generalisering och tillförlitlighet	27
6. Resultat och analys	28
6.1 Organisationens syfte och personalens arbete på barnhemmen	28
6.1.1 Normalisera barnens tillvaro.....	28
6.1.2 Vikten av utbildning och kunskap.....	33
6.2 Skapa egna resurser hos barnen	36
6.2.1 Svårigheter inom personalens arbete på barnhemmen.....	36
6.2.2 Förstärkning av det enskilda barnet.....	38
7. Slutdiskussion	44
7.1 Sammanfattning av studiens viktigaste resultat	44
7.2 Resultatdiskussion med utgångspunkt i tidigare forskning	46
7.3 Framtida forskning	49
8. Referenslista	50
8.1 Tryckta källor:	50
8.2 Elektroniska källor:	51

9. Bilagor	53
9.1 Intervjuguide 1	53
9.2 Intervjuguide 2	54

1. Inledning

1.1 Problembakgrund

Gatubarn är en utsatt grupp i samhället som ofta lever i en farlig miljö (UNICEF 2016). Gatubarn som lever i fattiga eller konfliktdrabbade länder löper stor risk för att utsättas för våld, övergrepp, tvångsprostitution eller för att bli sålda till människohandlare. Fattigdom, missbruk, vanvård och misshandel är vanliga orsaker till att barn tvingas lämna sina hem och familjer för att leva på gatan. Krig och naturkatastrofer är också påverkande orsaker till varför barn tvingas leva på gatan. Enligt uppgifter från UNICEF visar att det finns runt 100 miljoner gatubarn i världen, men mörkertalet är stort. UNICEF (2016) framhåller att gatubarn är utsatta för många risker, några av riskerna är sjukdomar, droger och kriminalitet. Brist på näringsrik mat och rent vatten gör gatubarnen mottagliga för diverse sjukdomar och infektioner. Den påtagliga bristen på mat leder till att större del av barnen börja missbruka droger för att dämpa hungerkänslor, där lim är vanligast. Många av gatubarnen riskerar även att dras in i kriminalitet, narkotikamissbruk och prostitution (Ibid).

Nepal tillhör några av de fattigaste länderna i världen, Nepal är även ett land med många gatubarn (Gatubarn i Nepal 2016). Trots lite kunskap om hur många gatubarn som bor på Nepals gator beräknas det vara ungefär 5000-6000 gatubarn, dock beräknas ett högt mörkertal kring antalet (Street children 2012). Större delen av det nepalesiska civilsamhället ser på gatubarn med en negativ syn och att förekomsten av gatubarn betraktas som en skam för samhället (Ryckmans 2012).

Barn som växer upp i otrygga miljöer där dem inte får sina grundläggande behov tillgodosedda kan skapa en känsla av övergivenhet hos barnet (UNICEF 2016). Barn som dagligen upplever oroande och allvarliga situationer på grund av osunda uppväxtförhållanden kan upprätthålla en relativ psykisk funktion i framtiden (Borge 2005). Detta kan göras genom att stärka barns sociala, beteendemässiga och kognitiva karaktäristiska. Detta kan göra barnen mindre sårbara för framtida svåra situationer (ibid). Författaren menar att stödjande och varma relationer mellan barnet och den vuxne kan få positiva konsekvenser på barnets fysiska och psykiska utveckling. Trygga och goda uppväxtförhållanden där barnet får sina grundläggande behov tillgodosedda leder till en god utveckling hos barnet (UNICEF 2016). Vidare skriver Borge (2005) att barn som har liten tro på sig själva är mer sårbara för påfrestningar jämfört med de barn som har en starkare tro på sig själva (ibid). Många av de barn som lever på gatan har

osunda uppväxtförhållanden för att de saknar primära vårdnadshavare som kan tillgodose barnens behov (Ryckmans 2012).

1.2 Organisationen i Nepal

Vi fick möjligheten att besöka en organisation i Nepal som har i syfte att förbättra gatubarns tillvaro och livsförutsättningar. Organisationen i Nepal är en ideell förening som arbetar för att ordna permanent boende för gatubarn eller för de barn som är i riskzonen för att hamna på gatorna i Nepal. Organisationen är en demokratisk, politiskt och religiöst obunden organisation som arbetar långsiktigt för de barn som har det svårast. Med barn som har det svårast menar organisation bland annat barn som utsätts för våld och övergrepp, som inte får gå i skolan och som lever i fattigdom. Organisationen har sitt säte i Mellansverige och grundades år 2010 men all praktisk verksamhet sker i Nepal. Organisationen driver flera verksamheter däribland två barnhem i Kathmandu, Nepal, där organisationen försör barnen med husrum, mat och ordnad skolgång (Gatubarn i Nepal 2016).

Organisationens mål är att de barn som organisationen har hand om ska få en god levnadsstandard, en bra utbildning, bli självförsörjande och goda medborgare i Nepal. Organisationen skriver att deras arbete är småskaligt men görs med långsiktighet där dem arbetar för hållbarhet och kvalitet snarare än kvantitet (ibid). Det ena barnhemmet i Kathmandu är ett flickhem för flickor som tidigare levde på gatan, där bor det fjorton flickor som är mellan åldrarna sju och sjutton. Alla flickor på flickhemmet går i privatskola. Det andra barnhemmet som organisationen driver är ett småbarnshem, där bor det sexton barn varav organisationen försörjer nio av barnen, tre pojkar som är mellan fem och sju år och sex flickor som är mellan fem och åtta år. Resterande barn försörjs av en annan svensk förening som organisationen samarbetar med (ibid). Organisationen skriver vidare att de ska försörja alla barnen tills de har en yrkesutbildning eller högre utbildning. Organisationen skriver även att många av barnen har framtidsdrömmar och organisationen ämnar för att förverkliga dessa (ibid). Organisationen ser en långsiktig effekt av att de försörjer barnen med ordentliga och höga utbildningar. Organisationen menar på att om barnen får ordentliga utbildningar innebär det att fler barn från låga kaster eller kastlösa kommer få en framtid (Gatubarn i Nepal 2015).

1.3 Problemformulering

De barn som lever på gatan utsätts för flertal risker varje dag. En avsaknad av ett skyddssystem och en trygg tillvaro för gatubarnen i Nepal kan ge konsekvenser för barnen i framtiden (Ryckmans 2012). Alla barn bör växa upp i en trygg miljö och för att möjliggöra en framtid krävs det ett skapande av en hållbar, trygg tillvaro och stärka barnen inifrån (UNICEF 2016). Därför avser denna studie att undersöka hur en ideell organisations arbete kan se ut för att förbättra tillvaron och förstärka gatubarn i Nepal genom att förse barnen med ett hem, utbildning och trygghet i vardagen. Detta för att öka förståelsen för hur ett arbete med gatubarn kan se ut och om organisationen och personalen förbättrar gatubarns levnadsförhållanden och som i sin tur kan tänkas stärka dem.

1.4 Syfte och frågeställningar

Syftet med studien är att öka förståelsen om hur en organisation i Nepal och dess personal på organisationens barnhem arbetar för att skapa en trygg tillvaro, ge utbildning samt om arbetet kan förutsätta en förstärkning av gatubarnen. Studien baseras på följande frågeställningar:

- Hur arbetar organisationen och personalen på barnhemmen i Nepal för att möjliggöra en utveckling och varaktig förändring hos gatubarnen?
- Arbetar organisationen och personalen på barnhemmet för att stärka gatubarnen? I så fall, på vilket sätt?

1.5 Avgränsningar

Studien ämnar till att studera hur en organisation som är verksam i Nepal arbetar med gatubarn. Som tidigare nämnt har Nepal ett stort antal gatubarn, vilket gör det möjligt att undersöka det sociala arbetet. Vidare upplevde vi båda att vi hade få föreställningar om landet och ville därför bredda våra vyer och genomföra en studie utanför Sverige. Valet av organisation i Nepal valdes utefter att deras mål föll inom ramarna för vår studies syfte. Den undersökta organisationen driver flera projekt i Nepal, men denna studie kommer endast fokusera på organisationens två barnhem i Nepal. Denna avgränsning gjordes för att uppnå studiens syfte och frågeställningar, därför kommer inte organisationen andra projekt att studeras. Studiens empiri består av intervjuer med organisationens grundare, personal på barnhemmen, en rektor samt deltagande observationer på barnhemmen, detta också för att kunna besvara studiens syfte och frågeställningar.

1.6 Uppsatsens vidare disposition och arbetsfördelning

Uppsatsen är indelad i sju avsnitt varav det första innefattar en inledning där en problembakgrund beskrivs, en beskrivning av den organisation som studien bygger på samt en problemformulering. Vidare i avsnittet presenteras studiens syfte och frågeställningar och studiens avgränsningar, samt avslutas avsnittet med studiens disposition och författarnas arbetsfördelning. I det andra avsnittet redogörs en begreppsförklaring av de centrala begreppen som används i studien. I det tredje avsnitt presenteras studiens teoretiska utgångspunkter, en motivering till valet av teorierna samt en kritik som lyfts mot teorierna. I det fjärde avsnittet motiveras och presenteras en tidigare forskning som berört områden som är aktuella för studien, avsnittet avslutas med en diskussion om den presenterade forskningen. I det femte avsnittet redogörs studiens metodval, studiens tillvägagångssätt, urval av informanter samt en presentation av informanterna och en redogörelse för studiens analysmetod. Avsnittet avslutas med redogörelse för den forskningsetik författarna tagit del av och studiens generaliseringsbarhet och tillförlitlighet. I det sjätte avsnittet presenteras vår analys av den insamlade empirin och de teoretiska utgångspunkterna i studien. I det sjunde avsnittet diskuteras studiens viktigaste resultat, en diskussion kring resultatet med utgångspunkt i den tidigare forskningen som presenterades i det fjärde avsnittet. Avslutningsvis presenteras författarnas tankar och förslag kring vidare forskning om ämnet.

Arbetsfördelningen i denna uppsats har skett genom att båda författarna har varit delaktiga i samtliga avsnitt. Vidare har Miranda haft övergripande ansvar för skrivandet av studiens teoriavsnitt, Miranda hade också övergripande ansvar över skrivandet av problembakgrund och informationen om organisationen. Lovisa hade övergripande ansvar för skrivandet av avsnittet om tidigare forskning samt om metodavsnittet. Trots att dessa delar har varit uppdelade mellan författarna har dessa samt övriga delar diskuterats, formulerats och skrivits av båda författarna.

2. Begreppsförklaring

I detta avsnitt följer en begreppsförklaring av begreppet gatubarn och en definition av stärka och förstärkning. Detta avsnitt är avsett för att tydliggöra vad begreppens innebörd samt hur vi valt att använda oss av begreppet i uppsatsen.

2.1 Gatubarn

Idag saknas ett tydligt samlingsbegrepp för den utsatta gruppen gatubarn. Enligt UNICEF (2016) definieras gatubarn som de barn som stadigvarande bor på gatan och som i stor utsträckning eller helt saknar skydd, övervakning och vägledning från vuxna eller från föräldrar (ibid). UNICEF (2016) skriver att vissa gatubarn är föräldralösa medan andra har familj men ingen kontakt med dem. Det gemensamma mellan gatubarn är att de oftast är föräldralösa, övergivna och kan ses som en produkt av fattigdom. Gatubarn lever oftast i en social misär med avsaknad av utbildning, socialt skyddsnät och möjligheter (ibid).

Barnen som bor på organisationens barnhem är tidigare gatubarn. De har antingen bott på gatan eller fångats upp innan de hamnat på gatan. Vidare i studien benämns barnen på barnhemmen för "barnen". Detta val grundar sig i att barnen tidigare var gatubarn men idag har en trygg tillvaro, därav anser vi att benämningen barn är mer relevant i denna studie.

2.2 Stärka och förstärka

Att stärka och förstärka är två begrepp som används i denna uppsats. När vi använder oss av dessa begrepp syftar vi till att individer ska få en ökad självkänsla, självförtroende och tro på sig själva. Men begreppen syftar även till att individer känner sig delaktiga och lyssnade på, respekterade, finner stöd till självständighet, känslor av trygghet och säkerhet. Att arbeta för att stärka individer menar vi är att hjälpa och stötta individer så att de blir förstärkta. I studien kommer det framkomma uttalanden om hur barnen *kan* förstärkas, vi vill därför vara noggranna med att poängtera att vi inte uttalar oss om att barnen *blir* förstärkta utan om organisationen och personalens arbetssätt med barnen kan förstärka dem.

3. Teoretiska utgångspunkter

I detta avsnitt redovisas de två teoretiska perspektiven studiens empiriska material kommer tolkas utifrån. De teoretiska perspektiven som används i denna studie är Empowerment och Känsla Av Sammanhang (KASAM). Avsnittet innehåller beskrivningar av teorierna. Vidare avser studien att med hjälp av teorierna kunna få en förståelse på hur organisationen och personalens arbetar för att möjliggöra en förstärkning av barnen, detta görs utifrån KASAM och empowerment. Valet av KASAM grundar sig i att studera hur organisationen och personalen arbetar för en utveckling och varaktig förändring hos barnen. Valet av empowerment har sin grund i att se hur organisationen och personalen arbetar för att förstärka barnens individuella förmågor. Avsnittet kommer avslutas med kritik som finns mot teorierna empowerment och KASAM. Vi har valt att redovisa en del av den kritik som riktats mot teorierna, detta för att vi anser att det är en viktig del när man redogör för teorier. Dock anser vi trots den redovisade kritiken att de två teorierna lämpar sig väl för att besvara studiens frågeställningar.

3.1 Känsla Av Sammanhang (KASAM)

Berit Nilsson (2002) skriver att människan är ständigt utsatt för olika stimuliner, att dessa kan vara tillfälliga eller kroniska samt att de kan komma inifrån oss själva likväl som utifrån. Nilsson menar även på att samma stimuli kan ha olika betydelser för olika människor (Nilsson 2002). Aaron Antonovsky är teorins grundare men den som, enligt oss, skriver och förklarar det teoretiska begreppet av Känsla av Sammanhang KASAM är Elmeroth och Häge (2009). Antonovsky är professor inom medicinsk sociologi och anser att var människa har sina säregna och särskilda erfarenheter och livssituationer och att människan därför skiljer sig i förutsättningar att hantera olika livssituationer som hon stöter på. KASAM menar på att alla människor reagerar olika inför påfrestningar i livet och att dessa reaktioner kan bero på deras känsla av sammanhang. (Elmeroth & Häge 2009).

Elmeroth & Häge (2009) skriver att KASAM ska förklara hur människan kan överleva och få ett värdigt liv trots de motsättningar som individen stött på. En känsla av sammanhang menar Antonovsky kan ske när det finns en genomgripande och varaktig tillit till att individens yttre och inre värld är förutsägbar. Individer med svag KASAM kan uppfatta och upplever känslor av hopplöshet och därefter se sig själva som offer (ibid).

KASAM är uppbyggt på tre komponenter: *begriplighet, hanterbarhet och meningsfullhet*, som ska verka som byggstenar för ett hälsofrämjande och känsla av sammanhang (Elmeroth & Häge 2009). Nilsson (2002) beskriver dessa som *jag vet, jag kan* och *jag vill* (ibid).

Den första komponenten är *begriplighet (jag vet)* och handlar om att människan känner sig tillfredsställd av att ha en struktur och regelbundenhet i livet. Struktur och regelbundenhet beskrivs göra livet mer förutsägbart och förklarligt för människan än slumpmässigt och oförutsägbart. Förutsägbarheten ger människan verktyg att begripa sin tillvaro såsom om känslor och vad som pågår kring människan. Att det som inträffat är begripligt (Nilsson 2002). En stark känsla av *begriplighet* leder till en ökad förståelse, vilket gör att människan lättare kan tyda sin framtid (Elmeroth & Häge 2009).

Hanterbarhet (jag kan) har att göra med att människan omfattar upplevelser och känslor om att ha resurser för att hantera motgångar. Hur en individ klarar av att hantera svårigheter och problem handlar om vilka resurser som står till förfogande för individen (Nilsson 2002). Dessa resurser kan finnas hos människan själv men även i individens omgivning (Elmeroth & Häge 2009). En stark känsla av *hanterbarhet* innebär att människan lyfter sin förmåga att hantera motgångar istället för att hantera och uppleva sig som en utsatt individ (ibid).

Meningsfullhet (jag vill) är den sista komponenten utgör en känslomässig betydelse och är när individen upplever livet med en form av mening. Författaren skriver vidare att Antonovsky ansåg att *meningsfullhet* är den mest väsentliga komponenten och att det var en motivationskomponent (Nilsson 2002). Vidare att individer som upplever *meningsfullhet* försöker finna meningen i motgångar istället för att uppleva förtvivlan och ångest. Genom att människan känner en stark *meningsfullhet* kan utmaningar och motgångar som människan ställs inför i livet vara värda att engagera sig i och därifrån se en *meningsfullhet* med motgången (Elmeroth & Häge 2009).

Elmeroth och Häge (2009) skriver att *begriplighet* ger människan den förståelse som kan vara nödvändiga för att hantera olika motgångar samt situationer, detta tillsammans med *hanterbarhet* skapar en känsla och upplevelse av *meningsfullhet*. De tre komponenterna skapar tillsammans en känsla av sammanhang, dock behövs alla tre komponenterna för att utveckla ett KASAM (ibid).

Först när människan förstår betydelsen av KASAM kan människan inta ett förhållningssätt som i sin tur kan leda till självhjälp. Dock poängteras att ett socialt stöd från omgivningen är lika viktig som självhjälp. Ett socialt stöd kan ge en skyddande effekt som stärker individen och hjälper individen att tackla förändringar och motgångar i livet. Omgivningen kan leda till att människan känner sig sedd, respekterad, hörd och trygg (ibid).

KASAM är en global hållning som visar på i vilken utsträckning människan har en varaktig och genomträngande samt dynamisk känsla av tillit till att de påfrestningar på människan möts av under livets gång är förutsägbara och begripliga, att de resurser som krävs för att möta påfrestningarna och situationerna finns tillgängliga och att de är värda engagemang och investering (Nilsson 2002). KASAM kan beskrivas som ett pussel där olika delar av livet faller på plats, en individ med hög KASAM har en grundtillit till att saker och ting i har sin mening och kommer att ordna sig (ibid).

3.2 Empowerment

Rolf Ronning (2012) skriver att empowerments teoretiska rötter grundas i Freuds psykoanalys och i marxismen. Rötterna i psykoanalysen anknyter till att man genom samtal ska frigöra individen från sin förtrycka situationen och därigenom bli medveten om sina föreställningar och tankar som tidigare hämmar individen. Att individen frigör sig handlar om att individen frigör sig från egna maktbarriärer och från tankens makt, och därmed inte om strukturell och objektiv makt. En maktaspekt inom empowerment handlar om att överföra makt, ändra maktens form och innehåll, detta exemplifierar Ronning med brukare av välfärden. En överföring av makt i denna mening betyder från hjälpinstanser och experter. Maktöverföringen handlar om att stärka individers inflytande på utformningen av sitt hjälputbud (ibid).

Ole Petter Askheim och Bengt Starrin (2012) skriver att begreppet empowerment är ett relativt nytt och mångsidigt begreppet. Begreppet empowerment används idag på ett flertal olika sätt med infallsvinklar som främst kan vara beteendeorienterade eller marknadsorienterade (ibid). Denna studie fokuserar på infallsvinklar som är beteendeorienterade, det vill säga fokusera på individer, och utesluter därför infallsvinklar som är marknadsorienterade.

Askheim och Starrin (2012) skriver att oavsett infallsvinklar så är grunden i empowerment en positiv syn på människan som i grunden är en aktiv och handlande subjekt som vill och förstår sitt eget bästa (ibid). Empowerment handlar främst om att sätta igång processer som kan

förstärka individens självkontroll som ska leda till både bättre självbild och självförtroende men även kompetens och kunskaper (Payne 2008).

Askheim och Starrin (2012) skriver vidare att empowerment har sitt ursprung från det engelska ordet "power" som är förankrat i ord såsom makt, styrka och kraft. Människosynen i empowerment karaktäriseras därefter av en fokusering på den enskilde individens livssituation, människan som ett subjekt som är kapabel och villig till att påverka sin livssituation i en riktning som är eftersträvansvärd för individen. Empowerment kan enligt författarna ses som en medverkande och aktiv process därigenom individer och grupper ska få en ökad kontroll över sitt liv, samt stärka och mobilisera utsatta individers och gruppers egna resurser för att möjliggöra för en förändring i deras livssituationer (ibid). Empowerment avser människan som egen aktör som vill känna sig stark och ha en kontroll över sitt liv. Vidare kännetecknas empowerment av egenskaper och föreställningar som självstyre, delaktighet, socialt stöd och självtillit (Payne 2008).

Bengt Starrin (2012) skriver om individers och gruppers underläge och presenterar två tankemodeller som utgör två olika förhållningssätt, den paternalistiska tankemodellen och den empowerment orienterande tankemodellen. Den paternalistiska tankemodellen bygger på att människor inte är kapabla att förstå vad som är lämpligast för dem utan ett förhållningssätt där experter är kunnigast, att det finns en över- och underordning. Förhållningssättet lyfter genom detta fram ett hjälpberoende och utesluter individens egna vilja, detta förminskar den enskildes beroende- och bestämmanderätt. Vidare skriver Starrin (2012) att den empowerment orienterade tankemodellen tar avstånd från från över- och underordning och innefattar horisontella relationer, detta till förmån för människors lika värde. Det centrala i tankemodellen är det sammanbindande språket som karaktäriseras av medkänsla, uppmuntran, aktivt lyssnande och bekräftelse. Genom det sammanbindande språket skapas det en ömsesidig trygghet som förstärker den enskildes självkänsla. Den empowerment orienterande tankemodellen utgår ifrån ett förhållningssätt där den enskildes självkänsla förstärks genom att bli sedd, hörd och respekterad (ibid).

Ola Holmström (2000) skriver om två analysnivåer av empowerment, organisatoriska och samhällseliga empowerment. Författaren menar att den organisatoriska analysnivån handlar om hur organisationer arbetar med individer som är i behov av hjälp och stöd. Författaren nämner att den organisatoriska analysnivån handlar om arbetssätt och riktlinjer som används för att

möta individens behov samt att involvera individerna i beslut som rör dem själva (ibid). Holmström (2000) skriver vidare att empowerment på den samhälleliga nivån främst berör den övergripande strukturen som finns i ett samhälle som kan komma att ha betydelse för den enskilde individens livssituation. Analysnivån rör frågor om individens delaktighet, likvärdighet samt inflytande (ibid).

Askheim och Starrin (2012) menar även på att människans privata svårigheter kan ha samhälleliga och strukturella orsaker och att svårigheterna kan komma att fortsätta att återskapas. Författarna menar därmed att empowerment kan ses i större perspektiv och bör ha i åtanke gällande både individuella faktorer och samhälleliga strukturer (ibid).

3.3 Kritik mot KASAM och Empowerment

Nilsson (2002) skriver vidare om den kritik som riktats mot KASAM där flexibiliteten med teorin tas upp. Kritiken berör främst frågor om teorin är mätbart, om KASAM är ett tillstånd eller förhållningssätt samt om teorin har någon användning rent praktiskt. Forskare har även ställt frågan om KASAM är en sociologisk eller psykologisk teori. Forskare möter kritiken och menar att man kan välja att se KASAM som något utvecklingsbart, det vill säga se möjligheter till att förändra sitt liv eller anse att livet är omöjligt att förändra (ibid).

Holmström (2000) skriver om en kritik som lyfts mot begreppet empowerment är att begreppet oftast är för individcentrerad. Kritiken har främst syftat åt begreppets fokus på de personliga faktorerna, både på individ och gruppnivå. Kritiken menar på att detta antingen kan främja eller hindra individer (ibid). Dock möter Holmström (2000) denna kritik och anser att det är väsentligt att uppmärksamma att empowerment således inte endast handlar om tankeprocesser och utveckling av en självkontroll och självförstärkande. Författaren menar att man bör uppmärksamma att ett samhälle och dess strukturer ständigt förändras och Holmström menar att denna förändring också förändrar individer. Holmström anser därmed att det inte endast handlar om individers upplevda inre psykologiska styrkor i termer om självkänsla och självförtroende utan även upplevelser inom det samhället som individen verkar i (ibid).

4. Tidigare forskning

I detta avsnitt kommer sju forskningsstudier redovisas. Forskningsstudierna har berört områden gatubarns utsatthet, personalens roll på barnhem, utbildning följt av en studie där det teoretiska begreppet empowerment. Dessa har vi sedan har valt att dela in i fyra huvudteman. Följande teman är: *Gatubarns utsatthet*, *Personalens roll på barnhem*, *Utbildning* och *Empowerment i praktiken*. Valet av den sista forskningen har sin grund i en av studiens teoretiska utgångspunkter. Studiens andra valda teori arbetades fram under resultat- och analysdelen, därav framhålls ingen tidigare forskning om den andra valda teorin. Avsnittet kommer avslutas med en diskussion av de samlade forsknings studierna.

4.1 Sökprocess

I sökprocessen till att finna relevant litteratur till studien och kanske främst till tidigare forskning har ett flertal databaser används, med avgränsning till gatubarns utsatthet och personal på barnhems upplevelser av att arbeta på barnhem. Vi har via SöderScholar och GoogleScholar sökt efter både svensk och internationell forskning inom området. Internationell forskning ansåg vi vara relevant att belysa för att gatubarn är ett globalt problem. Sökbegrepp som har använt i sökprocessen är “Street children”, “Caregivers orphanage”, “Organizations + street children”, “Caregivers + organisations”, “Caregivers role”, och “Caregivers + street children”, “Empowerment”, “Utbildning + fattigdom”, “Education”. Utöver denna sökprocess har vi via använda böcker, uppsatser och studier fått inspiration till vidare läsning och användbara källor.

4.2 Gatubarns utsatthet

Philip Dybicz (2005) framhåller i studien “*Interventions for street children - an analysis of current best practices*” att fattigdom tar sig i uttryck på många olika sätt men att en av dem är i form utav gatubarn. Dybicz framhåller två myter om gatubarn, den första myten handlar om att gatubarnen är vårdslösa och brottslingar. Den andra myten är att gatubarn själva valt att bosätta sig på gatan för att gatan anses medföra frihet och äventyr. Enligt studien hamnar många barn på gatan på grund av missbruk och övergrepp i hemmen (Dybicz 2005).

Studien framhåller tre åtgärder som kan förebygga uppkomsten av gatubarn. Den första förebyggande åtgärden handlar om barn som lever i fattigdom men som ännu inte hamnat på gatan. Detta kan förebyggas genom att förbättra barnets hemförhållanden samt familjens ekonomi. Den andra förebyggande åtgärden tar upp handlar om de barn som lever på gatan och

som försöker tjäna pengar och att detta kan leda till att barn hamnar i kriminalitet. Dybicz menar att detta kan förhindras genom att sprida kunskap om de risker som medföljer ett liv på gatan. Den tredje och sista åtgärden Dybicz tar upp i sin studie handlar om att tillgodose barns grundläggande behov, detta kan ske exempelvis genom utdelning av mat eller härbärgen till barnen (ibid).

Jean- Christophe Ryckmans (2012) framhåller i studien "*The street children of Nepal*" att för att överleva vardagen sysselsätter sig gatubarnen genom att samla plast som dem senare säljer vidare, be om (tigger) pengar från människor eller arbeta som biljettinsamlare på kollektivtrafik (ibid). Ryckmans (2012) menar att gatubarn befinner sig ständigt i riskzonen för att utsättas för övergrepp, både sexuella, fysiska och psykiska. Vidare att det dagliga våldet är normaliserat för gatubarn och gatubarn blir ofta förolämpade. Denna riskzon gatubarn konstant befinner sig i har märkbar djup negativ påverkan på barnet, både socialt och psykiskt (ibid).

Studien redovisar en hög nivå av barns utsatthet av fysiska övergrepp av livet på gatan. 64 procent av gatubarnen rapporterar att de blivit fysiskt misshandlade när de har bott på gatan. Vidare identifierade gatubarnen polis, ordningsvakter, andra gatubarn eller ungdomar och cheferna på barnens arbeten som de primära gärningsmännen av gatubarnens övergrepp. Vidare framhåller studien att 20 procent av studiens gatubarn har haft en tvingad sexuell relation utan penetration medans 27 procent av gatubarnen har haft en tvingad sexuell relation med penetration, detta visar på att 47 procent av gatubarnen har varit i en sexuellt tvingad relation (ibid).

Ryckmans (2012) framhåller att barn utvecklar mekanismer i form av resiliens för att kunna glömma de våldtäkter och övergrepp som barnet blivit utsatt för. Det upprepade våld och våldtäkter bli normaliserat för barnet och skapar moraliska konsekvenser för barnet vilket riskerar att barnet självt börjar utsätta andra barn (ibid).

Noam Schimmel (2008) redogör i studien "*Vulnerable Children and Youth Studies. A humanistic approach to caring for street children: The importance of emotionally intimate and supportive relationships for the successful rehabilitation of street children*" för de negativa psykologiska effekter gatubarn drabbas av från att bo och leva på gatan och anser har detta har en mycket negativ påverkan på gatubarns utveckling och välbefinnande. Studien framhåller att

gatubarn tvingas leva med avsaknad av nära, stödjande och kärleksfulla relationer från vuxna vårdgivare (ibid).

Studien betonar att för att en rehabilitering av gatubarn ska vara gynnsam för barnen ska den präglas av att bygga känslomässiga, intima och stödjande relationen mellan barnet självt och socialarbetare. Studien framhåller att det är av stor vikt att individer som blivit utsatta för psykisk stress och trauman behöver ovillkorligt positiv hänsynstagande. Detta för att kunna bygga upp individens självrespekt och självkänsla. Det behövs också för att kunna bygga upp en tro på samhället individen lever i och för att ge individen tro på sig själv att kunna återgå och bli en del igen av samhället (Dybicz 2005).

Studien framhåller att erfarenheter, minnen och trauman barnen får under och innan gatulivet påverkar barnens psykosociala hälsa och utveckling mycket negativt i stor utsträckning. Studien anser att stressen som gatubarnen måste hantera i gatulivet är intensiv, omfattande och oundviklig (Dybicz 2005).

Schimmels studie tyder på att när barn tas ifrån sin trygghet och placeras i ett rum som barnet ska dela med flera andra barn samt med boendepersonal som arbetar efter roterande schema kan ha en negativ effekt på barnen. Trots att relationen mellan gatubarn och vårdgivare på en institution aldrig kan ersätta den traditionella familjen betonar Schimmels studie att det är viktigt att anställda på barnhemmen intar rollen som deras förälder. Det är viktigt att barnen på barnhemmen får känna att något är deras eget. Genom att ge barnen individuell tid, utrymme att själv få uttrycka sig och ge en känsla att något är deras, framhåller studien, pekar på att barnen upplever trygghet på boendet vilket gör dem mer motiverade att lämna livet på gatan. Schimmels studie menar att detta utgör att barnet blir mer mottaglig för praktiskt och känslomässigt stöd och hjälp från anställda på barnhemmen, vilket gör det lättare att arbeta vidare och integrera barnet till samhället. Vidare framhåller studien att i fostrandet av barnen bör en liten budget prioriteras till barnen där dem kan uppmärksamma varandras födelsedagar och högtider. Studien betonar att detta förstärker barnens eget värde och relationer med andra barn och vuxna (Schimmel 2008). Studien uppger vikten av en vårdgivares ansvar som skrivs vara att orientera barnen i en positiv riktning när barnet får känna respekt, kärlek och att barnens närvarande betyder (ibid).

4.3 Personalens roll på barnhem

Joanna E Bettmann Schaefer (2012) framhåller i studien *“Orphanage caregivers perceptions: The impact of organizational factors on the provision of service to orphans in the Ashantai”* att personal på barnhem upplever oro kring utbildning inom personalen. Denna oro grundar sig i att barnhemsbarnen är i olika åldersgrupper och studien betonar att mer utbildning krävs för att personalen ska veta hur man ska arbeta med varje åldersgrupp (ibid). Vidare framhåller studien att personal på barnhem ofta har mycket annat arbete att göra på arbetsplatsen, vilket kan göra att barn blir lidande då dem inte får behövande individuell tid eller uppmärksamhet. Studien betonar vikten av att barn på barnhem saknar en primär vårdgivare. Studien anser att denna avsaknad blir tydlig då personalen jobbar efter scheman och inte ger barn någon kontinuitet (ibid).

Conley Wright et al (2014) framhåller i studien *“From maid to mother: Transforming facilities, staff training, and caregiver dignity in an institutional facility for young children in Nepal”* att personal på barnhem brister i att ge barnen individuell uppmärksamhet och omvårdnad. Studien betonar att brister i omsorg från personalen resulterar i att många av barnen får anknytningssvårigheter. Studien framhåller att genom att implementera riktlinjer, förbättra barnhemmets uppbyggnad samt att ge personalen mer praktiska erfarenheter genom träning och kunskap av mentorer gynnar barnen (ibid). En omorganiseringen och reducering i form av att personalen har hand om mindre barngrupper, menar studien, utgör att personal kan fokusera mer på barnen individuellt på barnhem. Vidare betonar studien att förändringar inom arbetet på barnhem inte bara ska fokusera på barnets fysiska behov utan utgöra en förändring så att barns sociala, emotionella och kognitiva utveckling ger positiva effekter (ibid).

4.4 Utbildning

Ryckmans (2012) betonar att utbildning och kunskap är ett sätt för gatubarnen att återintegreras till samhället då dem kan lära sig allt från hygien, normer, ansvar och individuella rättigheter. Ryckmans menar på att istället för att gå i skolan lär gatubarn sig tekniker i hur man ska överleva dagen istället (ibid).

Studien redogör att 15 procent av gatubarnen aldrig har gått i skolan. Studien framhåller att 61 procent av gatubarn kan läsa och 65 procent kan skriva (ibid). Studien framhåller att 51 procent av gatubarnen som inte går i skolan vill börja gå i skola igen. Studien framhåller att 63 procent av gatubarnen ser en ljus framtid (ibid).

Avslutningsvis framhåller studien gatubarn som bekymmerslösa. Detta eftersom framtiden inte är en prioritering för gatubarn. Vidare framhåller studien att många gatubarn har sett nära vänner avlida och försvinna och menar också att många av barnen inte heller ser sig leva särskilt länge till (ibid).

4.5 Empowerment i praktiken

Sara Helmersson och Håkan Jönson (2013) framhåller i studien *“The use of ‘empowerment’ among organisations supporting victims of domestic violence in Sweden”* att empowerment används och uppfattas vara liknande det redan etablerade begreppet “hjälp till självhjälp” (HTSH). Vidare beskrivs empowerment vara redskap för individuell förändring snarare än att representera en kollektiv handling (ibid).

Studien framhåller att 45 procent använder begreppet empowerment som ett perspektiv. Vidare att vissa ser begreppet som en metod medans enligt andra som ett mål (ibid).

Studien redogör att 30 procent anser att begreppen empowerment och HTSH har samma innebörd. Vidare menar studien att begreppen hör ihop, överlappar varandra eller kompletterar varandra (ibid). Trots liknelser mellan begreppen empowerment och hjälp till självhjälp menar studien att skillnader finns. Empowerment framhålls äga egenskaper som hjälp till självhjälp saknade. Vidare betonar studien att hjälp till självhjälp associeras mer till stöd och praktisk hjälp medans empowerment har en mer förstärkande effekt, där individen själv får formulera mål, vilket kan resultera att individen förstår sin förmåga. Studien framhåller vidare att effekten av empowerment är långt ifrån en så kallad “quick fix” (ibid).

Studien redovisar att begreppet empowerment kan vara en avgörande metod i det arbetet, detta för att göra individen medveten om sin styrka och självständighet där hon på egen hand kunde formulera sina mål och ta kontroll över sitt liv. Studien framhåller att om begreppet empowerment ska användas i en verksamhet bör den implementeras in i existerande ramverk och arbetssätt (ibid).

4.6 Diskussion om tidigare forskning

Den tidigare forskning som presenterats ovan knyter samman teman som ligger till grund för denna studie, såsom gatubarns utsatthet, personalens arbete på barnhem, utbildning samt en studie om ett av våra teoretiska begrepp empowerment. Valet av forskningen är för att beskriva

viss forskning som finns inom området. I gatubarns utsatthet presenterades både vilka risker barnen utsätts för, att övergrepp förekommer i gatubarnens vardag samt en forskning om hur man kan förebygga att barn hamnar på gatan. Detta för att peka på barns utsatthet men även hur man kan förebygga det. Vidare presenterades personalens roll på barnhem som handlar om barnhems personalens omsorg för barns utveckling där forskning menar på att personal på barnhem bör kunna ge rätt stöd och hjälp samt en god relation till barnen. Forskning visar på att personal på barnhem inte ansåg sig kunna förse barnen med stöd och hjälp, vilket upplevdes kunde påverka barnen negativt i sin utveckling. Forskningen presenterar också om personalens roll på barnhem, där finner vi att personalen bär en viktig roll i barnens utveckling. Dock framhåller forskning på att personalen upplever sig inte kunna förse barnens behov. Den tidigare forskningen ger en vidare förståelse för vilken betydande roll personalens arbete på ett barnhem har för att barnen ska få en god och sund utveckling, där också utbildning ligger till grund för att gatubarn ska ha en chans till en framtid. Avslutningsvis presenteras forskning om empowerment i praktiken, detta för att påvisa hur vårt teoretiska begrepp använts samt hur empowerment beskriv ha en förstärkande effekt när den används i praktiken.

5. Metod

I detta avsnitt presenteras studiens valda forskningsmetod. Detta avsnitt avser att ge en redogörelse för våra metodval samt hur det empiriska materialet har samlats in och analyserats. Nedan presenteras vårt metodval, tillvägagångssätt, urval, analysmetod, en reflektion över den forskningsetik som författarna tagit del av etiska samt studiens generaliseringsbarhet och tillförlitlighet.

5.1 Metodval

Studien är av kvalitativ karaktär där vårt val av kvalitativ intervjumetod bottnar i vår vilja att få en djupare förståelse för hur organisationen arbetar för att förstärka samt möjliggöra utveckling och varaktig förändring för de barn som bor på barnhemmen. Till denna kvalitativa studie har vi valt att använda oss av semistrukturerade intervjuer samt deltagande observationer, vilket kommer redogöras senare (Hjelm 2014).

Vi har använt oss av semistrukturerade intervjuer. En semistrukturerad intervjumetod innebär att det finns en ram för intervjun, ett definierat mål som styrs av syftet och frågeställningarna i studien. Intervjumetoden bygger på förberedda frågor men att intervjumetoden tillåter sig att ställa följdfrågor, att intervjuade personerna får ett större utrymme att förklara sina tankar och funderingar kring ämnet, vilket kan bidra till en djupare förståelse (Hjelm 2014). Valet av en semistrukturerad intervjumetod gjordes för att låta intervjupersonerna kunna tala fritt om sitt arbete med barnen och besvarar intervjufrågorna i egna termer (May 2001).

För att uppnå empirisk mättnad valde vi att genomföra deltagande observationer som enligt Ahrne och Svensson (2015) är aktuella i studier inom socialt arbete. Vidare avser denna metod enligt Ahrne och Svensson att dyka in i studiens deltagarnas perspektiv och utifrån dessa studera sociala miljöer. Valet för denna gjordes för att uppnå ett inifrånperspektiv av personalens arbete på barnhemmen i Nepal (ibid). Observationerna var av öppen karaktär, med detta menas att vi har informerat våra informanter om observationen och våra intentioner med den. Dock kan öppen observation medföra forskareffekt, detta innebär att informanternas beteende ändras då dem är medvetna om att en forskare är närvarande (Ahrne & Svensson 2015). Vidare är vi medvetna om att vårt deltagande i de deltagande observationerna kan ha påverkat studien. Detta har vi haft i åtanke och har därför etablerat god kontakt med de observerade. Detta menar Ahrne och Svensson (2015) kan motverka forskareffekt vid genomförandet av deltagande observationer (ibid).

5.2 Tillvägagångssätt

Då syftet med studien är att undersöka hur organisationen och personal på barnhemmen i Nepal arbetar med gatubarn hade vi ett möte med organisationens grundare om vår resa till Nepal där det praktiska förberedelserna med studien planerades. I de praktiska förberedelserna planerades vistelsen, intervju- och observationstillfällen.

I denna studie användes semistrukturerade intervjuer och deltagande observationerna, detta för att forskarmetoderna beskrivs komplettera varandra och ge en större förståelse. Med detta menas att studiens empiriska material kan konfronteras, där observationer kan bekräfta intervjuer och vice versa (Ahrne & Eriksson- Zetterquist 2015). Det empiriska materialet i denna studie består av fem intervjuer med personer med olika roller inom arbetet med barnen samt tre observationstillfällen.

5.2.1 Intervjuer

Studiens empiriska material består av intervju med grundaren av organisationen, tre personal som arbetar på barnhemmen samt en rektor på en privatskola. Inför studiens semistrukturerade intervjuer förbereddes en intervjuguide som utformades utifrån studiens syfte och frågeställningar (se Bilaga 1). Det formulerades två intervjuguides, den första intervjuguiden och dess frågor ställdes till samtlig personal på barnhemmen och till Grundaren. Den andra intervjuguiden och dess frågor ställdes till rektorn och Grundaren. Intervjun med Grundaren hölls vid två tillfällen utefter intervjuguiden. Intervjuerna var mellan 45- 60 minuter långa vardera, där Grundarens intervjuer som hölls två gånger även var ungefär 60 minuter vardera. Esaiasson (2007) anser att en lyckad intervjuguide är när en intervjuperson känner sig fri och trygg att berätta om sina upplevelser och erfarenheter (ibid). Vidare utformades intervjufrågorna för att ge våra intervjupersoner utrymme att kunna vidareutveckla, fördjupa och precisera sina svar om deras arbete med gatubarn (May 2001).

Intervjuerna valdes att genomföras när endast informanterna var hemma. Detta valdes för att skapa en tryggare och lugnare intervjumiljö, vilket vi anser möjliggjorde att informanterna kunde utveckla och fördjupa sina svar om sina erfarenheter och upplevelser av att arbeta som personal på barnhemmen i Nepal. Intervjuerna genomfördes enskilt med studiens informanter med båda författarna närvarande, Ahrne och Eriksson- Zetterquist (2015) menar att det då är fördelaktigt att en fokuserar på att anteckna under intervjuerna medan den andra fokuserar på informanten och ställer intervjufrågorna (ibid).

I denna studie spelades intervjuerna in med hjälp av en applikation i mobiltelefonen, vilket Ahrne och Svensson (2015) anser som användbart vid genomförande av intervjuer. Vidare ska inspelningen av intervjun innehålla en presentation av studien och dess syfte (Ahrne & Svensson 2015). Studiens informanter informerades att intervjuerna spelades in vilket de gav sitt godkännande till. Samtliga intervjuer transkriberades noggrant och skrevs ut för att sedan tematiseras. Eftersom att vissa av intervjuerna genomfördes på engelska var det av betydelse att transkriberingarna gjordes noggrant. Detta för att utelämna feltolkningar.

5.2.2 Observation

I syfte att uppnå empirisk mättnad inom vår studie valde vi att komplettera våra semistrukturerade intervjuer med deltagande observationer av studiens barnhem. Vid genomförande av deltagande observationer bör forskaren, enligt Ahrne och Svensson (2015), få ett så kallat tillträde till fältet (ibid). Vi anser att vi fick tillträde till fältet då organisationens grundare godkände att vi vistades på barnhemmen för att genomföra intervjuer och deltagande observationer.

Som tidigare redovisas valdes intervjuerna att genomföras när inte barnen var hemma för att det utgjorde en lugnare miljö samt att barnhemmens personal fritt kunde berätta om sina upplevelse av att arbeta med barnen på barnhemmen. Vidare valdes studiens deltagande observation att genomföras på eftermiddagarna när barnen hade kommit hem efter skolan och andra aktiviteter. Detta för att vi ville studera hur personalen faktiskt arbetade med barnen på barnhemmen. Studiens deltagande observationer på barnhemmen utgör sammanlagt tre tillfällen, varav ett tillfälle var i cirka fyra timmar och de andra två i cirka två timmar. .

5.3 Urval

Urvalsprocessen började med att vi sökte efter organisationer som arbetar med att hjälpa gatubarn. Ett meddelande skickades via mail till organisationer med en beskrivning av syftet och målet med studien samt en presentation av författarna. I denna urvalsprocess fann vi den organisationen som lämpade sig för vår studie och som även kunde ta emot oss på plats där det praktiska arbete sker.

Studios primära informant är organisationens grundare. Vi har i denna studie använt oss av ett snöbollsurval. Detta i och med att det var med hjälp av vår primära informant som kontakt

upprättades med våra andra intervjupersoner, det vill säga med personalen på barnhemmen och rektorn. Att få tillgång till informanter via andra informanter är en urvalsprocess som kallas för snöbollsurval (Ahrne & Svensson 2015).

Urvalet av informanter gjordes för att de verkade mest lämpade för att besvara studiens syfte och frågeställningarna. Informanterna i denna studie kommer att benämnas som Grundaren, Personal 1, Personal 2, Personal 3 och Rektor. Det bör noteras att personalen på organisationens två barnhem är anställda av organisationen. Vi väljer att inte benämna informanterna efter riktiga eller pseudonamn utan av termer som vi anser är neutrala och utelämnar könsrelaterade namn. Nedan i Tabell 1 följer en presentation av intervjupersonerna:

5.3.1 Tabell 1. Presentation av studiens medverkande intervjupersoner

Benämning	Arbete
Grundaren	Grundade av organisationen, 2010. Arbetar volontärt med organisationen fyra månader om året. Arbetar mestadels administrativt och granskar organisationens utgifter med mera.
Personal 1	Föreståndare på småbarnshemmet, vars uppgift är att vara husmamma. Drev först själv ett barnhem med gatubarn. Har sedan 2012 samarbetat med organisationen. Har tidigare arbetat som förskollärare.
Personal 2	Föreståndare på flickhemmet. Har varit anställd hos organisationen sedan 2010. Har som uppgift på barnhemmet att vara huspappa för barnen.
Personal 3	Har tidigare arbetat som lärare och arbetar nu på småbarnshemmet sedan 2012. Har som uppgift på barnhemmet att vara huspappa för barnen.
Rektor	Verksam på en av privatskolorna där organisationen placerar barnen. Har arbetat som rektor sedan 14 år tillbaka, är också grundare till privatskolan.

5.4 Analysmetod

Studiens teman uppkom efter att ha läst igenom studiens empiriska material ett flertal gånger där enskilda ord, meningar eller stycken ströks under och plockades ut och kodades och tematiseras. Vidare togs dessa teman ut för att de hade relevans för studiens syfte och frågeställningar. Denna analysprocess som vi har använt oss av kallar för en innehållsanalys (Jacobsen 2012). Ur denna analysprocess framkom två tematiseringar: *Organisationens syfte och personalens arbete på barnhemmen* och *Skapa egna resurser hos barnen*. Det första temat innehåller underrubrikerna *Normalisering* och *Vikten av utbildning och kunskap*. Det andra temat innehåller underrubrikerna *Svårigheter inom personalens arbete på barnhemmen* och *Förstärkning det enskilda barnet*. Vidare kommer studiens empiriska material tillhörande varje tema att analyseras med hjälp av studiens teoretiska utgångspunkter.

5.5 Forskningsetik

Inom god forskningsetik skall deltagarna känna sig fria att själva kunna avsluta välja att inte medverka längre (Vetenskapsrådet 2011). I denna studie har informanterna informerats om studiens syfte samt teman kring frågorna, frivillighet i deltagande och att konfidentialiteten kommer att upprätthållas. Namn på de intervjuade valdes att inte nämnas i denna studie för att behålla personerna anonymitet (ibid). Valet att inte använda organisationens officiella namn gjordes även för att upprätthålla en anonymitet. För att försäkra om ytterligare anonymitet till informanterna medförs inte transkriberingarna i bilagor.

Vetenskapsrådet (2011) menar att när en öppen observationsstudie genomförs bör informanterna vara medvetna om att de observeras (ibid). De observerade i denna studie informerades om de observerades och varför, vilket de gav sitt samtycke till.

I och med att vissa intervjuer var på engelska så översattes intervjuerna till svenska vid transkriberingen, vilket utgjorde ett tolkningsföreträde för författarna. Intervjuerna transkriberades ordagrant från engelska till svenska. Detta för att studiens resultat inte skulle vinklas på något sätt, något som vetenskapsrådet skriver ska undvikas (ibid). Vidare har de transkriberade intervjuerna översatts till flytande text och förfinats, då ord som översatts till svenska ord som mmm, eeh, liksom och typ har tagits bort för att skapa en lättare läsning.

I och med att vi befann oss i ett annat land där ingen av oss tidigare vistats reflekterade vi mycket kring vår egna roll i vårt genomförande av intervjuer och observationer. Vårt

reflekterande handlade mestadels om att vi ville behålla en professionell uppsyn anpassat till landets kulturella normer såsom hur man hälsar och vårt klädval. Att vi var medvetna om detta under vårt genomförande upplever vi har hjälpt oss att skapa goda kontakter och observationer. Vi gjorde vårt yttersta för att inte låta vår roll såsom att komma från ett annat land och utan förkunskaper påverka våra intervjuer och observationer.

5.6 Generalisering och tillförlitlighet

Denna studie ämnar sig endast till att studera hur den valda organisationen och personal arbetar med barnen på organisationens barnhem. Detta utgör att endast organisationens och personalens upplevelser och erfarenheter lyfts fram och inte barnens. Vidare är vi medvetna om att studien hade kunna uppvisat annat empiriskt material om andra informanter, såsom barnen, hade deltagit i studien.

Ahrne och Svensson (2015) skriver att generaliseringsanspråk kan göras om en studies resultat kan överföras på andra liknande personer eller miljöer (ibid). Denna studiens empiriska material anser vi inte går att generalisera till andra organisationer eller personal som arbetar på barnhem. Detta anser vi för att det tydligt framgår att organisationen, dess barnhem eller personalen inte utgör några fasta arbetssätt med barnen. Detta för att organisationen och dess personal betonar att alla barn är olika och har olika behov när de anländer till barnhemmen, vilket vidare utgör att allt arbete med barnen sker utifrån barnets enskilda behov.

Vidare är vi medvetna om att det är informanternas åsikter och upplevelser om arbete som kommer fram i det empiriska materialet. Vi har därför intagit ett kritiskt förhållningssätt till våra informanternas åsikter och upplevelser av sitt arbete. Dock anser vi att denna studies empiriska material kan ge en förståelse om hur en organisation och personal kan arbeta på barnhem.

Enligt Ahrne och Svensson (2015) kan en form av bra trovärdighet visas i studiens transparens, det vill säga genomskinlighet. Vi anser att vår studie påvisar en god trovärdighet då vi redogör för vårt metodval, hur forskningsprocessen gått till samt att vi har inom varje enskilt avsnitt redogjort och diskuterat för vad vi ska göra (ibid). Något som vi även anser skulle kunnat förbättra och öka trovärdigheten i studien var om vi lät intervjupersonerna få läsa igenom studien så att materialet kontrolleras ytterligare en gång så att det studien uppvisar överensstämmer med den information som informanterna uppgett (ibid).

6. Resultat och analys

Till vårt resultat och analys fann vi två centrala teman: *Organisationens syfte och personalens arbete på barnhemmen* samt *Skapa egna resurser hos barnen*. Det första temat innehåller följande två underrubriker: *Normalisera barnens tillvaro* och *Vikten av utbildning och kunskap*. Det andra temat innehåller två underrubriker som är följande: *Svårigheter inom arbetet*, *Förstärkning av det enskilda barnet*. Avsnittens rubriker har formats efter studiens insamlade empiri och studiens teoretiska utgångspunkter men har även strukturerats utefter att besvara studiens frågeställningar. Underrubrikerna kommer innehålla utvalda citat från våra semistrukturerade intervjuer blandat med de observationer som genomfördes på organisationens två barnhem. Vidare kommer dessa citat att analyseras utifrån studiens två teorier, empowerment och KASAM som presenterades i avsnitt 3.

6.1 Organisationens syfte och personalens arbete på barnhemmen

I detta avsnitt redovisas organisationens och personalens arbete på barnhemmen. Personalens roll är att skapa en normaliserad vardag med rutiner samt att tillgodose barnens behov. Utbildning analyseras och tolkas som en förstärkning som möjliggör en framtid för barnen.

6.1.1 Normalisera barnens tillvaro

Grundaren inleder intervjun med att tala om att de barn som bor på organisationens barnhem antingen har varit gatubarn eller varit i riskzonen för att hamna på gatan och att en del av barnen har de fångat upp precis innan de hamnat på gatan. Grundaren framhåller att organisationen i synnerhet arbetar med flickor eftersom det är flickor som löper störst risk för att säljas till bordeller i framförallt Indiens storstäder, det vill säga fångas upp av människohandlare.

“Barnen som är här på båda hemmen är barn som endel har blivit sålda till människohandlarna eller föräldrar som tror att deras barn ska få ett jobb som hembiträde i New Delhi, eller textilfabrik i Kathmandu och så är inte fallet.”

(Grundaren)

Vidare framhålls att Grundarens och organisationen arbetar för att skapa en trygghet för barnen så att barnen kan gå vidare från sitt tidigare liv på gatan. Således är Grundarens huvuduppgift att skapa en trygg tillvaro för barnen på barnhemmen.

“Min huvudsakliga uppgift är att skapa en tillvaro där dem kan växa upp och ha trygghet att gå vidare.” (Grundaren)

KASAM ska verka för ett hälsofrämjande och en känsla av sammanhang. Teorin förklarar för hur individer kan trots tidigare motsättningar i livet finna en varaktig tillit till individens inre och yttre värld (ibid). Vidare kan detta tolkas i Grundarens utsaga om att organisationens huvuduppgift är att skapa en tillvaro och trygghet för barnen så att de kan gå vidare från sin tidigare utsatthet. Genom att organisationens arbete grundar sig i att skapa en trygg tillvaro för barnen så kan det i sin tur tänkas leda till att barnen trots olika förutsättningar ges en möjlighet att finna en varaktig tillit till sin omvärld.

Vidare påpekar Grundaren att barnen kommer från utsatta miljöer och därmed kan sakna goda förebilder. Det framhålls i Grundarens utsaga att det är personalens uppgift att fungera som föräldrar, skapa en trygghet och vägleda barnen på barnhemmet. Vidare förstås det att Personal 2 upplever sig inta en roll som förebild och förälder för barnen på barnhemmet.

“De är från gatan eller utsatta områden, dem har inte haft vägledande föräldrar. Därför blir min roll här att vägleda barnen, att vara en anständig förebild för dem.”
(Personal 2)

Det framkommer att Grundaren menar på att barnhemmen ska uppfylla en funktion i form av att normalisera barnens tillvaro. Genom att förse barnen med rutiner och en medvetenhet om att den tillvaro som barnen har idag, kommer finnas där imorgon också.

“Det handlar om att normalisera deras tillvaro som att dem ska veta att det kommer mat imorgon också, vi går i skola varje dag, vi får läxläsningshjälp, vi får nya kläder vi får fira födelsedag. Dem ska ha en normal barndom, som en unge i en familj.”
(Grundaren)

Komponenten *begriplighet* i teorin KASAM menar på att när individer finner en rutin och regelbundenhet blir livet förutsägbart och förklarligt (Nilsson 2002). I och med att barnhemmet ska fylla den funktion att normalisera barnens tillvaro kan barnen skapa sig regelbundenhet och begriplighet kring sin tillvaro.

Vid vår deltagande observation fick vi även ta del av en rutin som handlade om när ett av barnen fyllde år. Samtliga samlades i matsalen och sjöng och firade av barnet. Barnet fick en tårta som barnet själv hade valt ut samt presenter från de andra barnen. Med hjälp av ett empowerment orienterande tankesätt (Starrin 2012) kan det tolkas att barnet blir uppmuntrat och bekräftat av Grundaren, personalen och de andra barnen, vilket kan förstås som ett sätt att förstärka barnets självkänsla och självförtroende detta då genom att barnet blir uppmärksammat och hört.

Det som framkommer ur personalens utsagor att utöver deras roll som vägledare barnen är deras uppgift att tillgodose barnets grundläggande behov och utveckling. Personal 3 och Personal 2 framhåller att huvuduppgiften är att se efter barnens behov men även mental och fysisk utveckling. Vidare nämnde både Personal 3 och Personal 2 att de ser över barnens skolgång.

“Min huvuduppgift här är att se efter barnen och vara en vårdgivare, jag ska se över deras grundläggande behov, utbildning, hälsa, utveckling och tankar.” (Personal 3)

“Min uppgift här är att ta hand om de 14 barn som bor här, jag tar hand om dem som deras pappa. Jag ser efter deras skolgång, hälsa och mående och allt däromkring. Jag ska se över barnens behov och tillgodose dessa i den mån vi kan.” (Personal 2)

Vidare framhålls av Personal 3 att alla barn har egna tillgångar på barnhemmet och pekar på att detta är viktigt för att skapa en normalisering och trygghet hos barnen. Det framkommer av Personal 3 att de arbetar med att göra barnen medvetna om att det är deras hem och att de har egna tillgångar såsom en egen säng.

“Jag vill att barnen ska känna att detta är deras hem och att allt här är deras och att de har tillgång till allt här och dem får möjligheter här. Vi gör barnen medvetna om att detta är deras hem, deras leksaker, deras säng.” (Personal 3)

Det framkommer av Personal 3 att personalen även arbetar med att göra barnen medvetna om att de kan göra vad dem vill på barnhemmet men att de har vissa rutiner och regler som måste följas. Personal 1 framhåller att personalen aldrig tvingar barnen till något utan att de låter barnen själva bestämma om var dem exempelvis vill skriva sin läxa. Vidare att personalen arbetar för att skapa ett hem där barnen själva får lära sig att dela med sig till varandra samt att ta hand om och respektera varandra.

“Att barnen leker själva lär dem också att ta hand om varandra att de större barnen tar hand om de mindre barnen och att de får ta hand om varandra, dem lär sig också att respektera varandra. Att barnen leker själva lär dem sig att dela med sig till andra, för här är vi en familj där vi delar på allt och det lär dem sig bäst själva. ” (Personal 1)

Vidare framkommer det av Grundaren och personalen att barnen är involverade och delaktiga i barnhemmets rutiner. Personal 3 uppgav sig prioritera att avsätta tid för att kunna laga mat tillsammans med barnen att en gång i veckan, där barnen får vara med att välja och laga mat. Personal 3 upplevde denna prioritering som nyttig för barnen eftersom de lär sig att hantera och laga mat samt att det möjliggjorde en egentid med barnen.

Vidare framhålls det av Personal 3 att personalen på barnhemmet är få men tillräckligt för att barnen ska få känna en trygghet. Enligt Personal 3 arbetar personalen nära barnen varje dag och menar på att barnen därefter kan känna en tillit och trygghet till personalen. Personal 3 upplever att det är viktigt för barnen att känna en kontinuitet av närhet av samma personer. Personal 3 uppger sig arbeta långa arbetspass och att personalen också bor permanent på barnhemmet kan bidra till att barnen känner en kontinuitet.

“Jag arbeta från klockan 05 på morgonen till 10 på kvällen, detta för att jag ska vara med barnen hela dagen och att de känner en kontinuitet i mitt närvarande istället för att det är många personal som arbetar färre timmar. Att jag jobbar här så länge och mycket tror jag gör att barnen känner en stor närhet av mig, vilket genererar att de öppnar sig mer för mig. ” (Personal 3)

Genom att normalisera barnens tillvaro och ge dem ett hem, möjligheter och egna tillgångar kan tolkas ge barnen en fundamental känsla av begriplighet och förutsägbarhet (Nilsson 2001). I och med organisationen och personalen arbetar med att normalisera barnens tillvaro, förse barnen med egna tillgångar samt skapa en medvetenhet hos barnen att det är deras hem kan ge barnen en möjlighet att begripa sin tillvaro. Att barnen blir medvetna om att de kommer få mat varje dag och har en egen säng att sova kan ge barnen en förutsägbarhet som kan leda till att de kan tolka sin egna framtid och få en stark känsla av begriplighet.

Vidare framkommer det hur personalen på barnhemmen brukar arbeta med ett barnet i början när barnet kommit till barnhemmet. Personalen 2 framhåller att personalen först är hemma med

barnet de 3-4 första månaderna för att barnet ska få känna sig hemma och för att sakta introduceras för barnhemmets rutiner, strukturer och skolan.

“I början jobbar jag mycket med det nya barnet så att barnet får känna sig hemma och berättar om alla rutiner vi har. Dem 3-4 första månaderna på boendet pressar jag inte barnet allt för mycket utan arbetar istället för att barnet ska känna sig hemma och sen sakta med säkert kommer barnet in i rutinerna, tills att barnet helt är inne i vårt system om hur allt fungerar och så.” (Personal 2)

Citatet ovan kan tolkas utifrån KASAMs komponent hanterbarhet (Nilsson 2002). Genom att personalen redan från början när barnet kommer till barnhemmet spenderar tid och omhändertar barnet kan det leda till att barnet upplever sig ha resurser och tillgångar i sin omgivning. Om barnet upplever en känsla av att ha resurser i sin omgivningen kan det leda till att barnet undviker att inta en offerroll och istället börjar hantera sina motgångar, detta för att barnet blivit medvetet om att personalen stödjer barnet.

Vidare observerades en situation där ett av barnen besväras av en kraftig hosta. Som tidigare nämnt framkommer det att personalens arbetsuppgift är att tillgodose barnens behov. Personal 2 framhåller även att arbetet innefattar att personalen på barnhemmet ska se över barnens fysiska hälsa och därmed ta barnen till sjukhus eller tandläkare vid behov.

Under observationen vistades cirka tio barn, två personal och Grundaren i rummet. Grundaren gick fram till en av personalen och diskuterade barnets hosta, där det framkommer att barnet har haft hostan under en längre period. Det observerades hur Grundaren gick fram till barnet, satte sig bredvid och pratade med barnet om barnets mående och hur hostan kändes. Vidare observerades att Grundaren och personalen diskuterade åtgärder och kom överens tillsammans med barnet om att de skulle besöka en läkare senare i veckan. Detta för att Grundaren och personal ansåg att barnet behövde läkarvård och medicin för sin hosta. Den deltagande observationen på barnhemmet resulterade i ett inifrånperspektiv för hur Grundaren och personal arbetar med barnet hälsa. KASAM menar på att socialt stöd är viktigt för att uppnå en känsla av sammanhang. Det sociala stödet kan ge skyddande effekter som kan leda till att individer blir förstärka genom att individer blir sedda, hörd och känner sig trygg (Elmeroth & Häge 2009). Grundaren och personalens arbete med barnens hälsa visar på ett arbete som värnar om barnets mående samt att personer i barnets omgivning uppmärksammar och värdesätter barnens

hälsa. Detta kan ses som ett socialt stöd från Grundaren och personalen som kan leda till att barnet känner en trygghet.

6.1.2 Vikten av utbildning och kunskap

Grundaren och personalen på barnhemmen framhåller att Nepal är ett utbildat land. Därför prioriterar organisationen att barnen på barnhemmen får en skolgång och att denna är trygg. Holmström (2000) skriver att begreppet empowerment existerar på en samhällelig nivå som vidare ter sig i en övergripande struktur, som kan ha betydelse för individer. Vidare menar Holmström att denna analysnivå rör frågor såsom individens delaktighet, inflytande samt likvärdighet (ibid). I citatet nedan framkommer det av Grundaren att gatubarns möjlighet till en framtid försvåras i och med en avsaknad av en utbildning, med understryker att genom att ha en utbildning kan barnen ha en chans till god framtid.

“Ska personer från låga kaster få en chans, och kvinnor då framförallt, kastlösa flickor, som står nästan under gatuhundar i klang, ska man ha en chans är det utbildning som gäller. Vi har en absolut fast beslutsamhet att alla dem barnen vi har hand om ska ha en utbildning.” (Grundare)

I ovan citat kan det förstås att framförallt flickor bör ha en utbildning för att säkra sin framtid och för att kunna bli självförsörjande. Vidare framhålls att organisationen och personalen är fast beslutna om att alla barnen på barnhemmen ska få en utbildning. Citatet ovan kan tolkas utifrån Holmström (2000) att barnens tidigare utsatthet har en påverkan på barnen. Vidare att flickor från låga kaster har en chans att ta sig in i samhället genom en utbildning. Genom att organisationen ger barnen en utbildning och därmed möjliggör en framtid för barnen kan utifrån empowerment tolkas förstärka barnet. Detta för att barnen genom utbildning kan bli delaktiga i samhället, ses som likvärdiga samt en chans till inflytande. I citatet nedan förklarar Grundaren att organisationens mål är att göra barnen självförsörjande och för det är utbildning en viktig faktor.

“Barnen får stanna på våra barnhem så länge som det behövs, det vill säga tills de är självförsörjande och utbildade, slutat skolan och har ett yrke. Och tanken är då att alla ungar ska då ha en utbildning på en högre nivå. Och detta då efter barnens drömmar och önskemål.” (Grundaren)

Grundaren framhåller att varken organisationen eller personalen kommer släppa barnen förens de är utbildade och självförsörjande. Vidare framkommer det att valet av vilken utbildning barnen ska gå är allt efter barnens önskemål och deras drömmar. Ovanstående citatet kan tolkas att personalen på barnhemmen arbetar utifrån karaktärsdragen delaktighet och självstyre i empowerment som Askheim och Starrin skriver om (ibid). Detta för att organisationen och personalen försäkrar barnen att de får stanna på barnhemmet tills de är självförsörjande och har en utbildning. Att själva utformningen av vilken utbildning barnen ska gå görs i samråd med barnens drömmar och önskemål ger barnen en stor del att kunna vara delaktiga och styra sin framtid. Vidare kan personalens arbetssätt ses som en aktiv och medverkande process som ska leda till att barnen upplever sig ha kontroll över sitt liv (ibid). Detta för att personalen förser barnen med makten att påverka sin livssituation och utformningen av sin framtid som i detta fall deras val av utbildning.

Det framkommer från samtliga informanter att de ständigt uppmärksammar och påminner barnen om betydelsen av en utbildning, att utbildning är en väg till en god framtid. I citatet nedan framhåller Personal 2 att personalen arbetar med att ge barnen stöd, hjälp och rådgivning kring skola och utbildning, men även att hjälpa barnen med de behov de har, vilket även innefattar praktiska handlingar såsom att införskaffa material och böcker till skolan.

“Jag arbetar mycket med att ge stöd och rådgivning till barnen och vi pratar mycket om hur mycket en utbildning möjliggör för barnen. Jag hjälper barnen med de behov de har. Jag hjälper dem att fixa de böcker eller material de behöver till skolan.”

(Personal 2)

Detta citat kan tolkas utifrån socialt stöd i empowerment (Askheim & Starrin 2012), i och med att personalens arbetar med att ge barnen stöd, hjälp och rådgivning i utbildning samt att de gör barnen medvetna om vikten av en utbildning. Det kan i sin tur tänkas att eftersom organisationen förser barnen med skolgång och utbildning kan de leda till att stärka och mobilisera barnen.

Empowerment på organisatorisk analysnivå handlar om arbetssätt och riktlinjer som organisationer använder. Dessa arbetssätt och riktlinjer ska inkludera och möta barnens behov för att kunna stärka individerna (Holmström 2000). Nedan kommer det att redovisas två citat som innefattar hur organisationen och personalen arbetar på barnhemmen för att kunna hjälpa

och stötta barnen i sina studier. Personal 2 framhåller att organisationen har anställt två läxhjälpslärare, som kommer två gånger om dagen. Det framkommer vidare att detta sker i syfte att hjälpa barnen ytterligare med sina läxor. Personal 3 framhåller att barnen har tillgång till datorer och internet på barnhemmen samt att de har utbildningsprogram på datorerna som är anpassat till barnens olika åldersgrupper.

“Sen har vi två privatlärare som kommer hit, dessa hjälper barnen med deras läxor och studier. En kommer på morgonen en och halv timme och en lärare kommer på kvällen.”

(Personal 2)

“Vi har tillgång till datorer på boendet, med program som är anpassade till alla åldersgrupper vi har, dessa program är utbildningsprogram inom matte, engelska och samhällsvetenskap.” **(Personal 3)**

De två ovanstående citaten som framkommer av Personal 2 och 3 kan tolkas utgöra barnhemmens riktlinjer och arbetssätt. Organisatorisk empowerment (Holmström 2000) kan ses i att organisationen och personalen anordnat privatlärare och att barnen på barnhemmen har tillgång till datorer och internet i utbildningssyfte som kan hjälpa barnen med deras studier kan tolkas utifrån empowerment att barnens kunskap och kompetens stärks.

Under intervjun med Grundaren framhålls att barnen går i privatskola, detta för att privata skolor ger fler undervisningstimmar samt fler lärarledda lektioner. Grundaren framhåller även att i den privata skolan så är de flesta ämnen på engelska vilket ger barnen mer avancerade språkfärdigheter. Nedan redovisas ett citat från Rektorn där det framkommer att alla ämnen undervisas på engelska förutom ett ämne. Detta skiljer sig från statliga skolor, där alla kurser är på nepalesiska. Vidare framkommer det att alla läroböckerna på privatskolan är på engelska. Detta i syfte att förbereda barnen inför framtiden där högre utbildningar oftast är på engelska.

“Just eftersom det är på engelska så är det en bra förberedelse inför framtiden och deras högre utbildningar längre fram i livet då utbildningar är på engelska. I privata skolor måste alla klara sina prov.” **(Rektor)**

Detta citat kan tolkas utifrån empowerment (Askheim & Starrin 2012) där privatskolan förutsätter en framtid för barnen genom att ha en inriktning i att lära ut och undervisa på

engelska. Det kan förstås att privatskolan i sin tur kan tänkas stärka barnen genom att tillhandahålla barnen med språkliga förberedelser inför framtiden.

Nedan kommer två citat redovisas från Rektorn. Det ena citatet innefattar att skolan ger extra lektioner till de elever med behov att få extra stöd och hjälp i sina studier. Det andra citatet innefattar att skolans personal ska föregå med gott exempel för skolans elever.

“Extra lektioner för att hjälpa dem få bättre betyg. De som kanske inte kommer klara sina prov, dem ger vi extra timmar undervisning.” (Rektor)

“Relationen mellan lärare och elever är på vår skola bra då våra lärare är väldigt snälla för att föregå som gott exempel och vi uppmanar lärare att vara snälla, jämfört med statliga där man slår eleverna när dem inte betar sig eller säger fel.” (Rektor)

I ovanstående citat framkommer det att skolan erbjuder extra stöd och hjälp till de elever som är i behov av det. Utifrån av empowerment (Askheim & Starrin 2012) bör man arbeta med att stötta och få igång processer som kan i sin tur tänkas leda till att barnen förstärks genom att tro på sin egna förmåga. Utifrån Rektorns utsaga går det att tolka att barnen kan stärkas genom att lärarna visa sin support och stöd som kan bidra till att barnen känna sig starkare och får en tro på sina egna förmågor.

6.2 Skapa egna resurser hos barnen

I detta avsnitt redovisas först de svårigheter som personalen möts av i sitt arbete med barnen på barnhemmen. Dessa upplevda svårigheterna grundar sig mestadels i barnens tidigare utsatthet och de minnen som barnen bär med sig. Vidare redovisas hur ett arbetet med barnen på barnhemmen fungerar, som vidare syftar till att skapa ett förstärkande av barnen genom att skapa resurser hos barnen.

6.2.1 Svårigheter inom personalens arbete på barnhemmen

Vidare har svårigheter inom personalens arbete på barnhemmen tolkats av vad gäller barnens tidigare utsatthet. Personal 3 framhåller en upplevd problematik i arbetet med barnen där barnens före detta utsatthet kan orsaka att barnen uppvisa ett aggressivt och utåtagerande beteende.

“Ett problem i arbetet och som jag anser vara viktigt att veta om är att barnen levit i utsatta miljöer där livet var hårdare, vilket kan göra att barnen plötsligt bli väldigt aggressiva och utåtagerande” (Personal 3)

Det framkommer av Personal 3 att alla barnen har sitt egna bagage och att många av barnen har tidigare blivit utnyttjade och är föräldralösa. Personal 3 framhåller därmed att det är viktigt att personalen på barnhemmet är medvetna om att barnens behov varierar och att det är viktigt bemöta barnen men rätt hjälp och stöd.

“Det är viktigt att veta att alla barn som kommer hit är individer med sitt eget bagage. För barnen som kommer hit kommer från utsatta miljöer, många har blivit utnyttjade och är föräldralösa. En del har mer problem än andra med sina enskilda behov. Därför är det viktigt att de får rätt stöd och hjälp.” (Personal 3)

Vidare framkommer ett exempel från Personal 3 utsaga om hur barnet utvecklas på barnhemmet. Dock poängteras detta exempel för att påvisa personalens arbete med barns utveckling samt den svårighet som personalen kan mötas av i sitt arbete där barnets utveckling kan hämmas.

“För ett barn till exempel tog det 4 månader för innan barnet öppnade upp sig och började prata med oss från när barnet kom till boendet. Barnet grät i 4 månader och var väldigt rädd och var väldigt rädd för män. Barnet har utvecklats nu något enormt men man vet aldrig, imorgon kanske något händer som gör att barnet går tillbaka till hur barnet betedde sig innan.” (Personal 3)

I personalens arbete med att se till varje barn individuellt och arbeta för att ge barnen rätt stöd kan tolkas utifrån KASAMs komponent hanterbarhet (Elmeroth och Häge 2009). Utifrån personalens arbete med individuellt stöd och hjälp kan barnen uppleva att de har resurser i sin omgivning för att hantera motgångar och svårigheter. Personalens arbete kan ge barnen en känsla av hanterbarhet som lyfter barnens förmåga att hantera sina motgångar istället för att uppleva sig som utsatt. Detta kan även i sin bästa tur tänkas leda till att om barnen upplever stöd och hjälp i sin omgivning så minskar risken för att barnets går tillbaka till hur det betedde sig innan.

Vidare framhåller Personal 1 om den upplevelse som finns med att behöva spela flera roller för barnen. Vidare tolkas Personal 1 upplevelse av att behöva inta flera roller för barnen som en svårighet och begränsning. Detta för att personalen måste vara förmögen att kunna växla mellan flera roller för att ge barnen den kärlek som de anser att andra barn får från sina familjer och sin omgivning.

“Andra barn kommer hem till större familjer men dessa barn har bara mig och personal 3 och lite annan personal så det är viktigt att vi måste ge all den där kärleken som andra barn får från sin omgivning måste vi två ge dem, vi måste spela många rollen för barnen. Jag försöker spela alla roller för barnen. ” (Personal 1)

Personal 1 framhåller även att det är viktigt att lära känna barnen för att kunna hjälpa och hantera situationer som kan uppstå på bästa sätt. Vidare framkommer det att personalen får med hjälp av psykologen på barnhemmen vägledning för hur de ska arbeta med barnen för att hjälpa dem i största möjliga mån.

“Därför är det viktigt att vi lär känna barnen, vad som triggar igång dem och vad som gör dem lugna, för detta underlättar vårt arbete och barnens utveckling. Med hjälp av psykologen som vi har tillgång till kan vi som personal få stöd och råd i hur vi ska hantera situationer som kan uppstå samt hur vi kan hjälpa barnet i största möjliga mån.” (Personal 1)

Vidare kan personalens arbete och engagemang med barnen tolkas utifrån empowerment (Starrin 2012) där personalen utgör ett socialt stöd för barnen på barnhemmen. Detta för att personalen lär känna barnen, lär sig barnens beteenden och får med hjälp av en psykolog råd och stöd för att på bästa sätt kunna hjälpa barnet. Att personalen utgör ett socialt stöd kan utifrån KASAM tolkas utgöra en skyddande effekt för barnen. Detta genom att barnen får känna sig trygga, sedda och hörda av personalen. som vidare kan tolkas som ett arbetssätt som kan stärka barnen.

6.2.2 Förstärkning av det enskilda barnet

Empowerment ses som en medverkande och aktiv process där individerna ska få en ökad kontroll över sin livssituation. Vidare avser empowerment att individens egna resurser ska förstärkas och begreppets innehåller egenskaper som socialt stöd, delaktighet och självstyre

(Payne 2008). Personal 2 framhåller i citatet nedan att organisationen och personalen på barnhemmet arbetar för att ska skapa en framtid för barnen. För att kunna genomföra detta arbete menar Personal 2 att prioriteringar bör göras för att lära känna barnen, detta för få veta vad de intresserar sig av och deras framtidsplaner.

“Organisationen och boendet ser till att skapa en framtid för barnen. Våra prioriteringar ligger på att ta reda på vad barnen är intresserade av och lära dem mer inom detta och vi stödjer barnen fullt i vad barnen vill bli och göra i framtiden. Vårt syfte är att göra att barnen kan klara sig på egen hand, vi påminner barnen hela tiden att de kan göra precis vad dem vill och att vi kommer hjälpa dem att fullfölja detta. Vi kommer alltid stödja dem i vad de än vill göra. Detta anser jag också är funktionen för denna organisationen och detta boende.” (Personal 2)

Det som framkommer av citatet av Personal 2 är vikten av att uppmuntra barnen till att göra sina egna val och att personalen och organisationen kommer stötta deras val fullt ut. Att barnen får vara med i utformningen av sin egen framtid, där barnen blir uppmuntrade av personalen att de själva har kontroll över sina val i livet och att de kan välja efter sina egna önskemål. Ovanstående citat kan tolkas utifrån empowerment där personalen utgör ett socialt stöd (Payne 2008) för barnen och att barnens delaktighet på barnhemmen kan i sin tur tänkas leda till att barnen förstärks.

Vidare förklarar Personal 1 vikten av att arbeta individuellt med barnen och att det inte finns något fast arbetssätt. Personal 1 menar att man ska fokusera på det enskilda barnets intresse.

“Jag gör inte ett program för alla utan jag gör individuella planer för alla barnen, vad dem gillar att göra men även försöker intressera dem i andra aktiviteter runt om i frågor i samhället och så.” (Personal 1)

Vidare framhåller Grundaren att organisationen och barnhemmens personal använder sig av individuella utvecklingssamtal för att kunna identifiera barnets drömmar, framtidsplaner, intressen med mera.

“Vi har även individuella utvecklingssamtal där vi pratar mycket om drömmar, tankar, hur skolan går, mycket om skolan och om prov, om detta är någon som retar en, såna problem.” (Grundare)

Att personalen på barnhemmen har individuella samtal med barnen kan tolkas utifrån en empowerment orienterad tanke (Starrin 2012). Detta för att personalen arbetar med att se varje barn som subjekt och därav försöker hjälpa barnet individuellt. Att personalen arbetar med att ge barnen individuella samtal till barnen kan utifrån empowerment leda till att barnen förstärks. Vidare framhåller Personal 1 att det är viktig i arbetet med barnen att vara lyhörd.

“I arbetet är det viktigt att vara lyhörd. Jag lyssnar alltid på deras problem och sedan diskuterar vi och jag försöker få dem att tänka själva hur dem ska lösa problemet men att vi hjälps åt.” (Personal 1)

Det som Personal 1 nämnt i ovanstående citat kan tolkas utifrån det sammanbindande språket i empowerment (Starrin 2012). Att personal har individuella samtal med barnen på barnhemmen där barnen får tala ut och där personalens uppgift är att lyssna lyhört, samt diskuterar med barnet kan genom det sammanbindande språket utge en känsla av trygghet och förståelse hos barnet, vilket kan i sin tur tänkas förstärka barnets självkänsla. Personal 3 framhåller att psykologen som finns på barnhemmen även vägleder personalen på barnhemmen genom att ge råd och stöd i hur de ska arbeta med barnen. Detta menar Personal 3 är av vikt av den anledningen att barnen tillhör olika åldersgrupper vilket personalen måste förhålla sig till i sitt arbete, för att barnen ska få rätt stöd i sin utveckling.

“Att vi har en psykolog hjälper också oss som personal hur vi ska vägleda barnet och hur vi ska ge rätt råd och stöd. Barnen här är mellan 3,5 år till 16 år. Detta gör att det finns olika åldersgrupper och det är viktigt att vi som personal vet hur vi ska förhålla oss till varje åldersgrupp så de får rätt hjälp och stöd i sin utveckling.” (Personal 3)

Personal 3 framhåller att organisationen använder sig utav en psykolog i sitt arbete på barnhemmen för att bli tränade i att bli goda rådgivare, detta för att vidare få kunskaper i hur de ska prata och hantera barnen på barnhemmen på bästa sätt. Detta kan förstås som att personalen får verktyg i form av råd och stöd av psykologen för hur de ska möta barnen på bästa sätt i sitt arbete. Att personalen lär sig att förhålla sig till de olika åldersgrupperna och ge

barnen rätt råd och stöd kan i sin tur tänkas att barnen upplever sig sedda, hörda och respekterade individuellt av personalen vilket enligt empowerment (Starrin 2012) kan leda till att barnens självkänsla förstärks.

Vidare framhåller flera av informanterna att deras arbete på barnhemmen ska utgöra en kontinuitet och trygghet hos barnen. Om personalen lyckas uppnå detta hos barnet, menar Personal 3, kommer det gynna barnet i framtiden på flera plan och främjar en sund utveckling.

“Vi vill att barnen ska bli starka inifrån, för detta tror vi stärker barnen sedan i det långa loppet i vad det än kan gälla om. Vi vill veta vad barnen tycker och tänker och vi tycker det är viktigt att barnen får utlopp för dessa känslor, de ska vara starka på in och utsidan när de bott hos oss. Det är viktigt att barnet vet att de inte är ensamma och att dem inte kommer bli övergivna igen och det är viktigt att göra barnen medvetna om detta. För detta tror jag skapar en utveckling.” (Personal 3)

Det som framkommer av Personal 3 är att organisationen och personalen vill göra barnen starka både på insidan och utsidan. Det kan även förstås att personalen och organisationen vill skapa kontinuitet och trygghet för barnen samt att göra barnen medvetna om att de inte kommer bli övergivna igen, vilket kan utifrån empowerment (Askheim & Starrin 2012) tolkas som ett sätt göra barnen medvetna och stärka dem.

Vidare framhåller Personal 1 att många av barnen idag förstår sin barndom och sitt förflutna och menar på att deras arbete på barnhemmen bör därmed fokusera på att lära barnet att älska och respektera sig själva.

“Först och främst kan man se att dem älskar sig själva och älskar världen, barnen har så dåliga barndomar, incidenter som hänt dem som barn har påverkat dem och de hade många dåliga tankar om sig själva i början. Dem kan idag förstå på ett annat sätt om incidenterna och skillnader dem upplevt. Dem har lärt sig älska sig själva.” (Personal 1)

Personal 1 utsaga om att personalen på barnhemmen arbetar för att barnen ska bli starka inifrån och lära sig älska och respektera sig själva går att tolka utifrån KASAMs begrepp meningsfullhet (Elmeroth & Häge 2009). Meningsfullheten kan förstås däri att många av

barnen idag kan förstå och förhålla sig till sitt förflutna och i och med detta lärt sig älska och tro på sig själva, vilket kan leda till att barnen känner sig starka och upplever en meningsfullhet i livet.

Det framkom under intervjuerna av de flesta informanter att barnen idag är betydligt mer självsäkra än när de kom till barnhemmet. Nedan redovisas ett citat av hur personalens arbete på barnhemmet utvecklat barnen. Personal 3 framhåller att personalens arbete på barnhemmet har visat på att barnen utvecklats och att personalen kan se att barnen idag är kaxigare och mer självsäkra.

“Många av barnen är nu väldigt kaxiga och självsäkra, både i sin personlighet men också i skolan och att dem faktiskt förstår att de klarar saker. Nu känner barnen sig trygga och självsäkra vilket gör att de uttrycker sig mer och håller på sin sak och dem har också i skolan lärt sig det engelska språket vilket gör att de kan prata med mer människor, vilket gör att de blir självsäkra att skapa nya kontakter.” (Personal 3)

Personal 3 framhåller att många av barnen på barnhemmen upplevs ha gjort stora framsteg och är idag självsäkra, både i sig själv och i skolan vilket utgjort att barnen själva har börja ta egna initiativ och kontakter med andra människor. Med hjälp av empowerment kan det förstås att barnen har utvecklat en självsäkerhet och i och med detta kan det tolkas att barnen blivit förstärkta.

Vidare betonar Grundaren att barnen på gatan ofta blir utsatta för sexuella trakasserier. Därför är det av vikt att förklarar samt att göra barnen medvetna om deras fysiska integritet och rätten att säga nej.

“Vi har diskuterat mycket om rätten att säga nej, nej till saker som inte är okej. Det är inte okej att individer tar en mellan benen, att det är okej att säga nej. Vilket barnen råkar ut för ofta, det är viktigt att kunna säga “du rör inte mig”, en fysisk integritet.” (Grundaren)

Empowerment syftar till skapa en självkontroll hos individer vilket kan tolkas i att personalen och organisationen använder sig av ett arbetssätt där de lär barnen om deras rättigheter och

deras fysiska integritet. Vidare tolkas empowerment i det mån att personalen startar processer hos barnen detta genom att ha samtal med barnen om deras rättigheter (Payne 2008).

Fortsättningsvis framhåller Grundaren att personalen ofta pratar med barnen om trafficking och om hur de ska förhålla sig till om främlingar kommer fram till dem. Vidare berättar Personal 2 att organisationens psykolog brukar prata med barnen om trafficking, detta för att ge dem kunskap inom ämnesområdet.

“Vi pratar med barnen mycket om trafficking och om hur det ska prata med människor och främlingar, vi pratar om det är något som har hänt och vi måste uppmärksamma barnen om detta.” (Grundaren)

“Psykologen brukar också visa dokumentärer för flickorna om exempelvis trafficking, detta har vi för att ge barnen kunskap om situationen för många flickor i Nepal och nu är även barnen medvetna om detta.” (Personal 2)

Den medvetenhet som organisationen och personalen vill skapa hos barnen genom att ge kunskap och information om trafficking kan utifrån empowerment möjliggöra att barnen utvecklar en självkontroll. Med hjälp av empowerment kan det förstås att medvetenheten hos barnen vidare kan generera att barnen blir säkrare och tryggare i sig själva och då upplever sig ha makten över sitt liv och makten att kunna påverka det.

Det som intervjupersonerna i denna studie nämnt har oftast berört barnets tidigare utsatthet och deras utveckling till att idag tro på sig själva och detta är även vad Grundaren till organisationen framhåller, att organisationen strävar efter att ge barnen en trygg tillvaro, mat och boende samt en ordentlig utbildning, detta för att ingen av deras barn ska hamna på gatan igen.

“Ingen av våra ungar ska hamna på gatan igen, det är en fast övertygelse vi har i föreningen.” (Grundaren)

7. Slutdiskussion

I detta avsnitt sammanfattas först studiens resultat för att sedan diskuteras och kontextualiseras i förhållande till tidigare forskning (som presenterats i avsnitt fyra). Avsnittet avslutas med förslag på vidare forskning.

7.1 Sammanfattning av studiens viktigaste resultat

Vår studies syfte har varit att få en ökad förståelse om hur organisationen och personalen arbetar på barnhemmen för att skapa en trygg tillvaro, ge utbildning samt om arbetet kan förutsätta en förstärkning av gatubarnen. Vidare har vår studien utgått från frågeställningarna “Hur arbetar organisationen och personalen på barnhemmen i Nepal för att möjliggöra en utveckling och varaktig förändring hos gatubarnen” och “Arbetar organisationen och personalen på barnhemmet för att stärka gatubarnen? I så fall, på vilket sätt”.

Utifrån informanternas utsagor framhålls det att flera av barnen på barnhemmen kommer från utsatta miljöer och har en avsaknad av föräldrar och menar att det därför är personalens uppgift att vägleda barnen och tillgodose deras behov. Resultaten i vår studie visar att personalen på barnhemmen arbetar efter riktlinjer och arbetssätt för att hjälpa och stödja barnen att få en trygg grund och framtid. Vidare visar vårt resultat att organisationen och personalen på barnhemmen arbetar för att skapa en normaliserad vardag och tillvaro för barnen där kontinuitet och trygghet är av vikt, vilket vi tolkar kan skapa en utveckling och varaktig förändring hos barnen.

Det framkommer i vårt resultat att utbildning och kunskap kan ha en betydande roll för barnen. Utbildning är en viktig grundsten i organisationens ändamål för att kunna stärka barnens position i samhället och för att förse barnen med en chans till en tryggare framtid. Vidare framkommer det i vårt resultat att barnen går i privatskola och att det grundar sig i att de privata skolorna tillhandahåller fler lektionstimmar, att nästan all undervisning och litteratur är på engelska, vilket är i syfte för att förbereda barnen inför framtiden. Vidare framkommer det att informanterna upplever att barnen fått större självförtroende och blivit mer självsäkra i och med att de går i skolan. I vårt resultat framgår det även att barnen har tillgång till datorer med utbildningsprogram som är anpassade för alla barnhemmets åldersgrupper. Vårt resultat pekar på att organisationens och personalens arbete på barnhemmens möjliggör både att barnen ska få en utveckling och varaktig förändring i sina liv med hjälp av en normaliserad vardag och en långsiktig plan för en utbildning och att detta i sin tur kan tänkas förstärka barnen.

Det framgår det att barnen får vara med och bestämma i beslut som rör dem själva, detta gäller från både matrutiner till vilken utbildning de vill gå när de blir äldre. Resultaten i vår studie pekar på att organisationen och personalen arbetar för att göra barnen delaktiga och engagerade i frågor som rör dem själva, vilket i sin tur kan tänkas stärka barnen.

Vidare visar vårt resultat att personalen på barnhemmen arbetar individuellt med barnen, detta sker genom individuella utvecklingssamtal, rådgivning och genom att ge individuellt stöd och hjälp till barnen. Individuellt arbete fokuseras på barnet vid barnets första vistelse på barnhemmet. Något som framhålls som nödvändigt i vårt resultat är att lära känna barnet och försöka skapa egna resurser hos det för att underlätta det fortsatta arbetet. Vidare framkommer det i resultatet att organisationen och personalen på barnhemmen har noga uppsyn över barnens hälsa och utveckling, att de arbetar för att främja och tillgodose både barnets behov och hälsa. Ytterligare resultat i vår studie är att personalen möts av vissa svårigheter i sitt arbete, som framhålls mestadels grundar sig i barnens tidigare utsatthet. Det framhålls dock att trots de upplevda svårigheterna är viktigt att barnen får ha utlopp för sina känslor och att personalen finns där som stöd när det väl händer. Vidare framkommer att organisationen har en anställd psykolog som arbetar på båda barnhemmen som stöd och rådgivare till både barnen och personalen, detta för att kunna bemöta barnens behov på bästa sätt.

Något centralt som framkommer i vårt resultat är att organisationen och personalen på barnhemmen arbetar för att skapa egna resurser hos barnen. Vårt resultat pekar på att det är viktigt att personalen är lyhörd gentemot barnen då arbetet med dem formas efter barnets egna drömmar och mål. Vidare framhålls att personalen på barnhemmen arbetar för att stärka barnen mentalt och skapa en medvetenhet hos barnen. Det framhålls även att personalen anser att detta är av vikt för att barnen fortsättningsvis ska bli medvetna om sina egna förmågor. Vårt resultat visar på att personalen arbetar med att uppmuntra och att göra barnen medvetna om sina egna förmågor kan tolkas som ett arbetssätt som kan skapa egna resurser hos barnen och i sin tur tänka förstärka dem. Det framkommer även i vårt resultat att personalen upplever att barnen har utvecklats och att barnen idag är mer självsäkra än de var innan de kom till barnhemmet, vilket i sin tur kan tänkas tolkas som att barnen blivit förstärkta.

Avslutningsvis framkommer det i vårt resultat att organisationen har en fast övertygelse om att barnen inte ska hamna på gatan igen. En sådan fast övertygelse anser vi kan tolkas som ett mål

som kan hjälpa och förse barnen med en utveckling och varaktig förändring, samt att arbetssätten som framkommer i vårt resultat kan tänkas förstärka barnen.

Trots att vårt resultat pekar på att organisationen och personalen arbetssätt kan möjliggöra en utveckling och varaktig förändring hos barnen och att deras arbete i sin tur kan tänkas stärka dem är vi medvetna om att vårt resultat är organisationens och personalens egna upplevelser och åsikter kring sitt arbete på barnhemmen. Dock anser vi att vårt resultat i studien uppfyller studiens syfte att ge en ökad förståelse för hur organisationen och personalen arbetar på barnhemmen för att skapa en trygg tillvaro, ge utbildning samt om arbetet kan förutsätta en förstärkning av gatubarnen.

7.2 Resultatdiskussion med utgångspunkt i tidigare forskning

Ryckmans (2012) skriver i sin studie att det dagliga våldet är normaliserat för gatubarn i Nepal och menar att gatubarn ständigt utsätts för förtryck och övergrepp från allmänheten, andra barn på gatan eller polis. Att barnen ständigt utsätts för detta, menar Ryckmans, har en stor påverkan på barnets sociala och psykiska utveckling (ibid). Organisationens grundare samt barnhemmens personal uttrycker att många av barnen kommer från utsatta miljöer som mentalt har brutit ned dem och att barnen kan uppvisa aggressivt beteende på grund av detta. Samtidigt menar Ryckmans att gatubarn i stor utsträckning utvecklar mekanismer för att skydda sig från det våld och övergrepp som gatubarn utsätts för (ibid). Detta är något som även framkommit i denna studie. Ryckmans studie om gatubarn i Nepal visar att majoriteten av barnen på gatan inte ser en ljus framtid framför sig (ibid). Detta är något som skiljer sig från studiens resultat för de barn som fanns på barnhem. Organisationens grundare och barnhemmens personal framhåller att deras uppgift är att skapa en stabil och trygg framtid för barnen på barnhemmen. Något som görs genom att ge barnen en utbildning, trygg tillvaro samt att stärka barnen mentalt. Om barnen däremot stannat kvar på gatan utan hjälp antar vi att även dessa barn sett mer pessimistiskt på framtiden.

I Bettmann Schaefer (2012) studie understryks det att personalen på barnhem uttryckte oro kring att barnhemmen innehöll flera olika åldersgrupper och att personalen inte hade utbildning inom området. Denna avsaknad av utbildning medförde att personalen på barnhemmen inte tyckte sig veta hur de skulle arbeta med varje åldersgrupp och vad varje åldersgrupp behövde i sin utveckling (ibid). I Bettmann Schaefer studie framhålls att flertalet av barnhemspersonalen upplevde svårigheter kring att arbeta med flera åldersgrupper samtidigt. Vår studiens resultat

uppvisar också att personalen på barnhemmen arbetar med flera åldersgrupper samtidigt men för att personalen ska veta hur de ska arbeta med de olika åldersgrupperna och veta vad barnen behöver tar organisationen och personalen hjälp av en psykolog för att få rådgivning, stöd och hjälp.

Bettmann Schaefers (2012) studie redovisar att personal på barnhem upplever att de inte kan ge barnen någon form av kontinuitet. Detta för att personal jobbar efter fasta scheman som sätts upp, vilket skapar en känsla av oförmögenhet att ta hand om barnen på barnhemmen. Bettmann Schaefers studie framhåller att barnen på barnhemmen behövde en primär vårdgivare, vilket personalen inte kunde ersätta och en av faktorerna där var för att personalen inte gav barnen kontinuitet (ibid). Studiens resultat skiljer sig från denna studie då informanter uppger att det är av vikt att ge barnen på barnhemmen kontinuitet. Detta görs genom att personalen arbetar längre arbetspass på barnhemmen. Vidare redovisar studien av Bettmann Schaefers (2012) att personal på barnhem upplever sig ha för mycket andra arbetsysslor än att ta hand om barnen, vilket gör barnen lidande eftersom de inte får individuell tid från personalen (ibid). Studiens resultat skiljer sig från detta då det framhålls att personalen på barnhemmen är involverade i alla sysslor och inte har uppdelade arbetssysslor. Detta innebär, enligt personalen på barnhemmen, att de kan spendera på mycket tid som möjligt med barnen och att de får chans till att också spendera individuell tid med barnen.

Wright et al (2014) skriver i sin studie att det är angeläget att personalen arbetar med barnen på barnhemmen, detta för att en bristande omsorg från personalens sida kan resultera i att barnet får en försenad utveckling (ibid). Vidare pekar studien från Wright et al på att Nepal är ett land där lite kunskap finns om barns utveckling. Därför är det av vikt att personal på barnhemmen får stöd, hjälp och rådgivning i sitt arbete. Att ge personal på barnhem kunskap och utbildning och barn är också positivt för att främja barns framtida utveckling på flera plan (ibid). Studiens resultat överensstämmer med Wright et al studie då informanter framhåller att individuella samtal och utvecklingssamtal prioriteras med barnen på barnhemmen. Dessa samtal med barnen hålls både med psykolog och med personalen och görs för att det ska stärka och främja barnens utveckling på längre sikt.

I Helmerssons och Jönsons (2013) forskning framhålls att individen med hjälp av empowerment kan formulera sina egna mål, i syfte att kunna ta kontroll över sitt liv. Helmersson och Jönson menar att det har en förstärkande effekt för barnen när de själva får

formulera sina drömmar och mål inför framtiden (ibid). Även i vår studie framkommer det att personalen på barnhemmen anser att de hjälper barnen att inse att de själva klarar av saker och att de blir medvetna om sina egna förmågor. Vidare framhåller studiens resultat att det är viktigt att barnen är delaktiga i utformningen av den egna utbildningen och att barnets drömmar och mål får komma fram. Personalen ska främja ett barns medvetenhet och göra att barnet förstår att barnet klarar att genomföra saker på egen hand. Studiens resultat betonar att personalens arbete med barnen ska innefatta att aktivt och lyhört lyssna på barnen och diskutera problemet med fokus att barnet självt ska finna lösningen. Detta överensstämmer med Helmersson och Jönsons (2013) studie om empowerments praktik som menar att detta är en viktig del för att främja upplevd självkontroll (ibid).

Schimmel (2008) redogör i sin studie att de erfarenheter, minnen och trauman som gatubarn upplevt och gått igenom under sitt liv på gatan har negativ påverkan på barnens psykosociala utveckling och hälsa. Schimmel menar att relationen mellan barnen och personalen på barnhemmen aldrig kan ersätta den traditionella biologiska familjen. Trots detta uppvisar Schimmels forskning att det är av vikt att personalen på barnhem intar rollen som en förälder för barnhemmen. Genom att personalen försöker agera som barnens föräldrar och skapa en trygghet för barnen på barnhemmet att barnen öppnar upp sig för personalen (ibid). Studiens resultat framhåller att personalen på barnhemmen gör sitt bästa för att inta en föräldraroll. Vidare uppger personalen på barnhemmen att det är av vikt att barnen upplever och känner kärlek, respekt och ett närvarande av personalen.

Studios resultat framhåller att personalen på barnhemmen arbetar för att ge barnen kunskap trafficking och gatulivet. Detta menar organisationen och personalen genererar att barnen på barnhemmen upplever sig ha kunskap om något samt att det är förberedande för barnen för livet utanför barnhemmet. Dybics (2005) studie menar att genom att kunskap om exempelvis gatulivet och de risker ett liv på gatan ger kan generera till att barn undviker att hamna på gatan. Vidare menar Dybics (2005) i sin studie att detta arbetssätt är en förebyggande åtgärd mot att barn hamnar på gatan (ibid). Fortsättningsvis framhåller studiens resultat att om barnen får kunskap om gatulivet och trafficking kan både vara en förebyggande åtgärd mot att det enskilda barnet i frågan hamnar på gatan igen men det kan också förhindra att andra barn hamnar på gatan. Detta för att kunskapen sprids och når ut till fler människor.

7.3 Framtida forskning

Vårt förslag till vidare forskning är att intervjua och lyfta fram gatubarns egna tankar och upplevelser dels om livet på gatan, dels om upplevelser kring att växa upp och bo på ett barnhem. Med andra ord skulle det vara intressant att forska om socialt arbete med gatubarn med utgångspunkt från barns egna perspektiv. Vi anser även att det hade varit intressant att göra en jämförelse mellan olika barnhems arbetsätt med gatubarn. Detta för att få ett bredare perspektiv kring hur ett arbete på barnhem går till. Detta för att de eventuellt kan ge en ytterligare förståelse kring arbetet på barnhemmen.

8. Referenslista

8.1 Tryckta källor:

- Askheim, Ole Petter & Starrin, Bengt (red.) (2012). *Empowerment i teori och praktik*. 1. uppl. Malmö: Gleerup.
- Borge, Anne Inger Helmen (2005). *Resiliens: risk och sund utveckling*. Lund: Studentlitteratur
- Elmeroth, Elisabeth & Häge, Johan (2009). *Flyktens barn: medkänsla, migration och mänskliga rättigheter*. 1. uppl. Lund: Studentlitteratur.
- Eriksson- Zetterqvist Ulla, Ahrne Göran. 2015. *Intervjuer*. I Ahrne, Göran, Ahrne, Göran & Svensson, Peter (2015). *Handbok i kvalitativa metoder*. 2., [utök. och aktualiserade] uppl. Stockholm: Liber.
- Hjerm, Mikael, Lindgren, Simon & Nilsson, Marco (2014). *Introduktion till samhällsvetenskaplig analys*. 2., [utök. och uppdaterade] uppl. Malmö: Gleerup.
- Holmström, Ola (2000). *Funktionshindrade och folkhögskolan: perspektiv på empowerment genom folkbildning*. Stockholm: Folkbildningsrådet.
- Jacobsen, Dag Ingvar (2012) *Förståelse, beskrivning och förklaring - Introduktion till samhällsvetenskaplig metod för hälsovård och socialt arbete*. 2:1. uppl. Lund: Studentlitteratur AB
- May, Tim (2001). *Samhällsvetenskaplig forskning*. Lund: Studentlitteratur.
- Nilsson, Berit (2002). *Vad betyder känsla av sammanhang i våra liv?: aspekter på stabilitet, kön, hälsa och psykosociala faktorer*. Diss. (sammanfattning) Umeå : Umeå universitet, 2002
- Payne, Malcolm (2008). *Modern teoribildning i socialt arbete*. 2., svenska utg. Stockholm: Natur & Kultur.
- Ronning, Rolf (2012). *Brukarmedverkan och empowerment – gammalt vin i nya flaskor?*. I: Askheim, Ole Petter & Starrin, Bengt (red.) (2012). *Empowerment i teori och praktik*. 1. uppl. Malmö: Gleerup.
- Starrin, Bengt (2012). *Empowerment som förhållningssätt*. I: Askheim, Ole Petter & Starrin, Bengt (red.) (2012). *Empowerment i teori och praktik*. 1. uppl. Malmö: Gleerup.- Payne,

Malcolm (2008). *Modern teoribildning i socialt arbete*. 2., svenska utg. Stockholm: Natur & Kultur.

- Trost, Jan (2010). *Kvalitativa intervjuer*. 4., [omarb.] uppl. Lund: Studentlitteratur

8.2 Elektroniska källor:

- Akuoko Kofi, Bettmann Joanna E, Castillo Jason T, Mortensen Jamie & Sarver Christian M (2012) *Orphanage caregivers' perceptions: The impact of organizational factors on the provision of services to orphans in the Ashanti Region of Ghana*. *Journal of Children and Poverty* (2012)

Tillgänglig: <<http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/10796126.2012.710484?needAccess=true>> (Hämtat 2016-11-07)

- Dybicz, Philip (2005) *International social work practise, Interventions for street children: An analysis of current best* (2005) *International Social Work*, 48; 763-769.

Tillgänglig: <<http://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/0020872805057083>> (Hämtad 2016-11-01)

- Gatubarn i Nepal (2015) *Verksamhetsberättelse. Föreningen för gatubarn i Nepal* (2015). Verksamhetsberättelse 1 januari 2015- 31 december 2015 (2015)

Tillgänglig: <http://www.gatubarnnepal.net/wp-content/uploads/2016/06/Verksamhetsber%C3%A4ttelse2015_p%C3%A5skrivnen-461175.pdf> (Hämtad 2016-10-28)

- Gatubarn i Nepal (2016) Föreningen för gatubarn i Nepal. Hemsida (2016).

Tillgänglig: <<http://www.gatubarnnepal.net/>> (Hämtad 2016-11-10)

- Helmersson, Sara & Jönson, Håkan (2015) *The use of 'empowerment' among organisations supporting victims of domestic violence in Sweden*. *European Journal of Social Work* (2015)

Tillgänglig: <<http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/13691457.2013.847403?needAccess=true>> (Hämtad 2016-11-07)

- Ryckmans, Jean- Christophe (2012). *The street children of Nepal - Anthroposociological Study of Social, Cultural and Communicational Practices*. CPCS International (2012). Tillgänglig:<http://cpcs.international/wordpress/wp-content/uploads/2014/12/the-street-children-of-nepal_en_2012.pdf> (Hämtad 2016-11-08)

- Schimmel Noam (2008) *A humanistic approach to caring for street children: The importance of emotionally intimate and supportive relationships for the successful rehabilitation of street children* (2008) *Vulnerable Children and Youth Studies*, 3:3, 214-220. Tillgänglig:<<http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/17450120802032883?needAccess=true>> (Hämtad 2016-11-24)

- Street children (2012) *Child street to school. Center for health, intellectual and learning development* (2012). Kathmandu, Nepal. Hemsida. Street children. Tillgänglig:<http://www.child-nepal.com/?page_id=1147(2012)> (Hämtad 2016-12-07)

-UNICEF (2016). *Gatubarn* (2016). UNICEF Sverige. Tillgänglig:<<https://unicef.se/fakta/gatubarn>> (Hämtad 2016- 12- 13)

-Vetenskapsrådet (2011). *God forskningssed*. (2011) Stockholm. Vetenskapsrådet. Tillgänglig:<[https://ssd04.web.sh.se/kurswebb20161/dmt06700.nsf/0/627DEDD5670A9821C1257F5B0060BC15/\\$file/God_forskningsved_VR_rapport_1_2011.pdf](https://ssd04.web.sh.se/kurswebb20161/dmt06700.nsf/0/627DEDD5670A9821C1257F5B0060BC15/$file/God_forskningsved_VR_rapport_1_2011.pdf)>(Hämtad 2016-12-16)

- Wright et al (2014). *From maid to mother: Transforming facilities, staff training, and caregiver dignity in an institutional facility for young children in Nepal* (2014)Tillgänglig:<<http://ro.uow.edu.au/cgi/viewcontent.cgi?article=1944&context=sspapers>> (Hämtad 2016-11-23)

9. Bilagor

9.1 Intervjuguide 1

(För personalen på barnhemmet samt Grundaren)

Ge en kort presentation av intervjupersoner och arbetsuppgifter.

Organisationens mål och syfte

Personalen på barnhemmets mål och syfte

Uppdelningen av arbete inom verksamheten

Vilken roll har du på barnhemmet och vad är dina huvuduppgifter? (What is your role at the orphanage, and what are your main tasks?)

Arbetet med försörjning av mat och boende

Vilka är barnen på barnhemmen

Hur nära arbetar du med barnen? (How closely do you work with kids?)

Hur länge får barnen bo på barnhemmet? (How long can the children stay in the orphanage?)

Varför anser ni att mat och boende är viktiga insatser? (Why do you think that food and housing are important efforts?)

Vilken funktion anser ni att barnhemmet fyller för barnen? (What role do you believe that the orphanage fill for the children?)

Är barnen delaktiga i barnhemmets rutiner? (Are the children involved in the children's home routines?)

Vilken miljö vill du skapa för barnen på barnhemmet? (What environment are you creating for the children at the orphanage?)

Vad anser du vara är viktigast i ditt arbete med barnen? (What do you think are most important in your work with children?)

9.2 Intervjuguide 2

(För Grundaren och Rektorn)

Hur ser arbete ut med utbildning

Vad menar organisationen med att förse barnen med skolgång och utbildning

Anser du att utbildning är viktigt i Nepal och generellt? (Do you think that education is important in Nepal and in general?)

Hur ser en skoldag ut för barnen? (How does a school day out for the kids?)

Vad förutsätter en utbildning i Nepal? (What requires an education in Nepal?)

Finns det rutiner och krav på barnen från skolan? (Are there procedures and requirements for the children from school?)

Hur nära arbetar ni med barnen på skolan? (How closely do you work with kids at school?)

Vad anser du är det viktiga i ditt arbete med barnen på skolan enligt dig? (What do you think is important in your work with children at the school according to you?)